

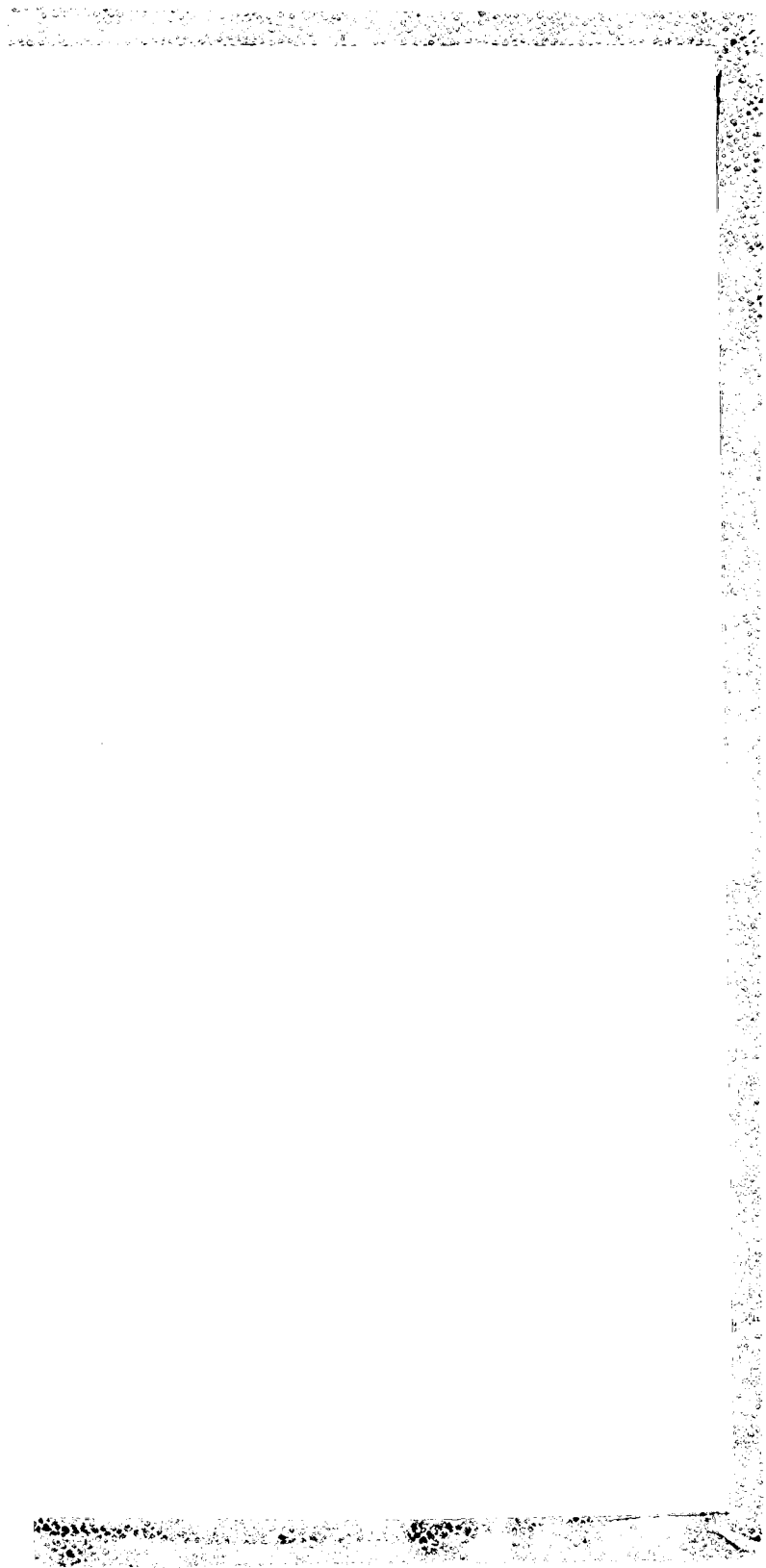
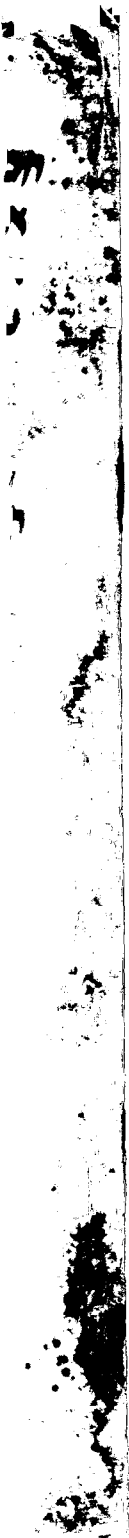
Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

Cincinnati, Ohio
Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

2056

8

הקטנה בארבעה אחד בארבעה בידך שלשה בקטנות

אחת עשרה צלעות שלשים במקת היד שלשה בכ

ומקום שבו הוולד יחיצ
 לפס ידבר לאיברים דלוח אל
 שיש איברים שאין בהם עצמות
 שמה איברים שהן בעד בלבד אע
 מן המטין והן הרוחמה הכדס והמקום
 וכל האיברים שבטנים שהן בעד
 בלבד במאת תבין כי הלכות אמת
 מת קטלות היחקה אורך בס"ט
 היד הידחה ליד שלשה ט
 קטנה כסף איש תרגם במקת יד
 גבר קודסול לפעב ש"א ט"ו
 כדעים ממעל לדגליו תג דלית
 קדסולין מעלנו דגלוהי הכ"ד
 שדחה בספר טהרות משנה וק
 שנים בקנה שנים במכתק יק א
 לשמונה בצואר ואנמא ירוד
 כדלך שמנה גאן אסמעד כיה
 מגארין והן לעצמין ולדלך
 בעד דבר קן טשה בכל מצבע
 נמצע

אצבע ואצבע שנים בקנה

שנים במכתק אחד בזדונו

אחד בזדונו ארבעה בפתק

במצאו מאה ואחד מצד זה

ומאה ואחד מצד זה יח

חוליות בטודה תשעה

כלאט' שמונה בצואר

ששה במסתח שללכ זה

בנקבו' הדי רמח איברים

כל אחד מהן מטמא במגע

ובאהל ובמשא ובאהל

יעני בה טומאת מת

וטומאת מת אב משלש

עשרה אבות הטומאות

ואלו הן טומאת נבלה טומאת שרצים טומאת

אובלים ומשקים טומאת נדה טומאת יולדת טומאת

מצורע טומאת בגד מנוגע טומאת בית מנוגע

טומאת זב טומאת זבה טומאת שכבת זדע טומאת

מת טומאת מי נדה שלש מצות עשה

לטהוט ואחד כך ואכל לבקשות דם חיה יעוף לטלח

האם אם לחה על הצנים ושתים מצות לא תעשה

שלא

שלא לשחוט אותו ואת בנו ביום אחד. שכל ליקח האדם
 על הצטט פרטון תביצעהן מן קו ומרט פרמך לא
 תלקטי וקד תפסר הקמבהן מן קו המורטיוס על פי הנכל ^{טויוס}
 כדוד חטבו להם כלי עיד ותרגם דמנן על פוס גבל א
 כדויד את דינו להון מני זמרה וקד תפצס תפסר תפעלהן
 ואיטא בתהן " לשחוט לא שינחור וייעקר ול
 שיאכל בלא שחיטה ולא שיאכל אבר מן החי " ואחר
 כך יאכל אחר שחיטה כטרה ובדיקת המימטן ואחר
 מיתת ההמה " שלא לשחוט אותו ואת בנו ביום אחד
 שנ זסוד אושה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד
 לם קא ושדולכם יקול שוד לא נעשה קין מוסק על
 ענין דאשון ללמדך שאותו ואת בנו נוהג במוקדטין "
 ושוד לא חיה או שה יצאו העופות ושוד אפי מקצת
 שוד או חיה לרבות את הכלאים אותו ודאי ולא
 אותו ספק ואת בנו מי שבנו כדוך אחיו יצא זבל שחין
 בנו כדוך אחיו " אותו ואת בנו משום בנו והותו "
 אחתיאטח וא בעהדא איאך יד בק אונר אמאס
 לאם " לא תשחטו הדי כאן טעם כשחיטת
 עניהן הוא האיסוד אבל אם נחר הדאשון או נתנבל
 בידן מטור ומותל לשחוט השני וכן אם שחט הדאשון
 ונחר השני או נתנבל בידן מטור " לכפות דם

חיה ועוף שנ' ואיש איש מבני ישראל ומן הגד הגר
 בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל וטפף
 את דמו וכסהו בעפר" לם כדרך איש איש ללא תצן
 אנה לא יכסה אלא הצד אמא הוודט או הניתן לו
 במתנה בלא" קא ללה תעלא איש איש לרבות את
 בולם" איש איש אין מיעוט אחר מיעוט לא לרבות
 ובאין לרבות הנשים' מבני ישראל כמשמעו ומן הגד
 לו הגדים' הגד' לרבות נטו הגדים' אשר יצוד בטאנו
 מזומן' ציד' במזומן' חיה' טהורה' לא טמאה' עוף
 טהור' לא טמא' אשר יאכל' פרט' לשוחט ונתנ בלה
 בידו או השוחט ונמצאת טרופה' והשוחט חונין בעזרה
 והשוחט בהמה חווה ועוף שנגמד דינס' לם' וכן
 חרש שוטה וקטן ששחטו ביטן לבין עצמן אין חייבין
 לבסות דם שחיטתו' ושפך' תניא אידך מי ששפך
 הוא שיכסה' ועפר' תניא אידך במה ששפך יכסה'
 את דם' לרבות את כל דמו' ואם כסה מקצתו
 יצא ידי חובתו' וכסהו בעפר' מלמד שצדיק שני
 עפרים עפר למעלה ועפר למטה' ולא שחרי
 פי דאך אצי' מן בעפר' וזאכלם או עובדי על
 אנקטמו פי דאך אדם איג' אקסאם מנהם' מן
 יאכלה' ומנהם מן יאכל חולה' ומנהם'

זכרון
 שדח שלום
 חיה ועוף
 אשר יצוד
 ציד חיה
 או עוף
 אשר יאכל
 וטפף
 את דמו
 וכסהו
 בעפר
 לם כדרך
 איש איש
 ללא תצן
 אנה לא
 יכסה
 אלא הצד
 אמא הוודט
 או הניתן
 לו במתנה
 בלא קא
 ללה תעלא
 איש איש
 לרבות את
 בולם
 איש איש
 אין מיעוט
 אחר מיעוט
 לא לרבות
 ובאין
 לרבות
 הנשים
 מבני
 ישראל
 כמשמעו
 ומן הגד
 לו הגדים
 הגד לרבות
 נטו הגדים
 אשר יצוד
 בטאנו
 מזומן ציד
 במזומן
 חיה טהורה
 לא טמאה
 עוף טהור
 לא טמא
 אשר יאכל
 פרט לשוחט
 ונתנ בלה
 בידו או
 השוחט
 ונמצאת
 טרופה
 והשוחט
 חונין בעזרה
 והשוחט
 בהמה
 חווה ועוף
 שנגמד דינס
 לם וכן
 חרש שוטה
 וקטן ששחטו
 ביטן לבין
 עצמן אין
 חייבין
 לבסות דם
 שחיטתו
 ושפך
 תניא אידך
 מי ששפך
 הוא שיכסה
 ועפר תניא
 אידך במה
 ששפך יכסה
 את דם לרבות
 את כל דמו
 ואם כסה
 מקצתו יצא
 ידי חובתו
 וכסהו בעפר
 מלמד שצדיק
 שני עפרים
 עפר למעלה
 ועפר למטה
 ולא שחרי
 פי דאך אצי
 מן בעפר
 וזאכלם או
 עובדי על
 אנקטמו פי
 דאך אדם
 איג אקסאם
 מנהם מן
 יאכלה ומנהם
 מן יאכל
 חולה ומנהם

שדה שלום

יסתנגסה" פלאי יאכל חולה נהאנא וקא תעלם לא -
 תאכלו על הדם' ולאי יסתנגסה אמרנא באתטרה -
 בה וקא תע' והזית על ההרץ ועל בגדיי ועל בניי וקדש
 הוא ובגדיי ועל בניי' וקדש הוא ובגדיי' לאנא לא יקרב
 קרבן מן אחייה בונה מנאסר לעובדי על' לאן לאי כאנו
 ועבדוה אמרנא לכה בתקריבה' וספך דמאי' על גבי
 המזבח' ולאי כאנו יקריבה נהאנא ען תקריבה ואמרנא
 בתגטייה דמה' פלאי כאנו יעבדוה לבהמה טלי -
 יקריבה אחייה' מכאנו יסתבדון להם בלאך אנהם כאנו
 יקדו לאסוד אחייה ולא חיואנאת לבדויה במאדכר
 פיטומטום' וכלאך אמרנא בתקריב לבהמה ללא
 תע' ונהינא ען תקריב אחייה' האמודין לשם וחזה ושוק
 לבהנים ובשר ושוד לבעלים' וכלאך לא יש יקרב שוק
 שלמים לאך לשלמים שהכל שלם בו" שלם
 ליקח האם על הזנים' שני' כי יקרא קן צפור לפניך
 בדרך וגו' לא תקח האם על הזנים' כי יקרא במקור
 לא במזומן' יעני' פי' אטאדש למתפק לא פי' אמה"א
 קן מכל מקום אפי' על גבי בעלי חיים' לא נאמר -
 אפרוחים אובי' צים' ולא נאמר בכל עץ או על האדץ
 לא שדבר הכתוב בהוה' צפור' טהורה לאטמאה
 לפניך' זו רשות היחיד' בדרך' זו רשות הרבים'
 ואפילו צים' שני' הנותן צים' דרך' בכל עץ כמשמנו'
 או על האדץ' לרבות צודות שיחין ומעדות"

אמרוחיס

אפרוחים לא מפרחין ביצים לא מטרות מה אפרוחים
 בני קיימה אף ביצים בני קיימה יצאו מטרות או מדה
 ביצים צדיכין לאמן אף אפרוחים צדיכין לאמן יצאו
 מפרחים והאם אפי' טרופה רוצעת אם כנפיה נוגעת
 בקן חייב לשלח ואם לא היו נוגעת פטור מלשלח על
 האפרחים או על הביצים אפילו על אפרוח אחד או על
 ביצה אחת לא נחמד אפרוחים או ביצים ולא נחמד
 בכל עז או על הארץ לא שדיכר הכתוב בהוה יטע
 פי לא מד אגודי לאכתרי לאן אפתר אטוור מה וכו'
 ל תנתין לא תקח האם על הצנים האדי לאו שניתק
 לעטה אם לקח חייב לשלח ואם לא שלח לוקה
 לשלח האם אם לקחה על הצנים של שלח תשלח את האם
 ואת הצנים תקח לך שלח היא לכפה מצטר ואמצר
 ידל עלי דאך אהיל לאכתיך ואתרביד ואתחנית ולא מאיני
 ואלא ואמסתקבל אדי ידל עלי דאך אנה אדי שלחך
 וחזרה אפילו ארבעה וחמשה פעמים למען יטב לך
 והארבת ימים ומה מצוה קלה שהיא בחיסך אמרה תורה
 למען יטב לך והארבת ימים כל וחומר על מצות המורות
 שבתורה אמנם אין חמש
 מצות של הלכות שחיטה מנהא
 אדא ומנהא אפלה לטחוט
 ואחר כך יאכלי מעל תאכיל
 לדאי לכמות דם חיה ועוף

כי מצות הנקם אי ארבעה
 אקסאם אדא ואפלה נאמל
 ואכלאק ואקאניל זאנך אדי
 ישמים הוא קולה את ה' אהיך
 תודא לאדא ואותן תעבוד
 חכעל וכו' דברך באפלה
 ובשמו תטבע בלאחול ל
 קדם פי אהמיה פנויהדס ואברה

מעל תאצט לראויי שלח לטחוט אתו ואת בנו ביום אחר
 מעל תאצט לאפלה " שלח
 לשלח ליקח האם על הצנים
 מעל תאצט לאפלה ילטה
 האם אם לקחה על הצנים
 מעל תאצט לפלה ופיאור
 ביאן מן קו הוחיל מטה
 צמד את התורה הזאת
 לאמר " ומן קו צמד היטב"
 פליה מדקא

כי שלוח הקן ואכרה כי אפקה ומין
 עקדתה עליה אפלהם יתפקה עליה
 אבצחם - לגואב קום כיוקוי הדם עליו
 אתה לתכדיל לחן למצוות כטוי הדם
 כי אחריות ושלוחת הקן כי כי תצא
 ואכרה כי אפקה לחנה לאחק אפעל
 לאנה יקח החם וחוכי ישחוט ויכסה
 ומעט כדמק תשדעה טדי ונחצר
 בהא גמלה מן לעלום לס כחן הלכות
 שחיטה חמש מצוות כנגד חמשה
 חומשי תורה ונדאך ארבעה עשר
 פרק כנגד ארבעה עשר קטע אחר
 לכון אד אשחיטה מדכונה כי ככ
 קטטה וקלעה

פרק ראשון

מצות עשה
 וכלם יקול עטה מצות אגו לפי שהתלמוד מביא
 לידו מעשה ואין המעשה מביא לידו מעשה תלמודי
 ולמדיתם ועשיתם ונאמר ולמדיתם אותם ושמונתם לעשותם
 מענה דאך אן לעלם יודי לו לעלום ולים לעמל יודי לו
 לעלם שיטחוט לא שינחור ויטקך ולא שיאכל בלא
 שחיטה ולא שיאכל אפר מן החי דא היה לו לומר
 לטחוט לא מן דאך אנהא מצוה מעלקה כלאפתיאר
 לאן למצות חובה ורשות ודומה לרשות פלאי היא
 חובה מתל אתמלון וקדית שמע ותכלה וגידהא איתי
 לים להא תעלק צשי לא חייב אדם לעשותם על פס
 כנים ורשות היא מתל שחיטה ונטולת ידים אד
 חי מעלקה לאפתיאר רוצה לאכול מת נוטל ודומה
 (רשות)

לרשותה היא מתב ציעות ומזוזה ומעקה ואע"פ קן חייב
אדם להשתדל להיות לו דבר החייב במצוה ואם לא היה
לו כפסוק " ולדאך באנת אנדכה מי לדבחה על השחיטה
לכונהא מדברי הדעות וליסת הוא לשחוט כמה בואן דאך

כ"ל אמא אקדשים שהטוחט קרבן
כפח הו שלמי חגיגה מבדך לשחוט
למי שהם חובה כמו שאמרו כ"ל
הלכות קדשים

מי הלכות ברכות מי שדעה
ולא כל הרוצה לוי מי שדעה לוי
כשר הוודע הלכות שחיטה

ישראל להוציא הגזי והמשומד פשר להוציא הפסולין
והן הרש שזטה וקטן ומשומד להכעיס אינה הוזה
משומד להכעיס האוכל נבלה להכעיס ומחלל שבת
בפרהסיא להכעיס והעזוקיין והביתוסין טיודע יצה
מי שאינו יודע הלכות שחיטה מי ניהו הלכות שחיטה
טון שהייה חלדה דדקה הגדמה ועיקור לחכול לתאבון
לא להשחה לימדה תורה דרך ארץ שכל יחבל אדם בשר
לא בהזמנה דיכלו לבדיא לחכול בשר מליכי שבת ללולי
שבת בשר הוא אלחם והו לפצה מדכבה בח השר
ועני שר המרכאות יודי בה אשרף אאסבאג בשר ולא
דם בשר ולא חלב בשר ולא גידים ועצמות כמה קא
תע בי תאוח נפטך לחכול בשר בכל אות נפטך תחבל
בשר בשר ולא דם מעין תחרים אדם מן קו תע מי
נפט כל בשר דמו הוא כל אופליו יפרת עונש שמעגלו
אזהרה מעין תל וכל דם לא תחבלו בכל מושבת יכם

אחד
על
דמ
לע
ג. ה.
כות
חבר
ט
ד
י
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ערה שלום

לעוף ולבהמה אדם ינקם א' ד' אקסאם מנה בכרת
 ומנה במלקות ומנה במת מדדות ומנה מותד' נא' י'
 בכרת חמשה דמים שחיבין עשהן כרת דם שחיטה
 דם נחירה דם התנת הראש דם הכנוק בתוך הל' דם
 הקה' כל זמן שהוא מקלח ויוצא מנין אשמה אן ה'
 דמים או בכרת לאנה נח עשהן לכל נפש כמק מלאת
 לאחול כי נפש הבשר בדם היא א' כי הדם הוא נכנס
 יכר' א' כי נפש כל בשר דמו נכנסוהו א' כי
 נפש כל בשר דמו היא א' כי הדם הוא הנכנס
 נא' במלקות דם השותת בתחלת הקזה קודם שיתחיל
 לקלח ודם השותת במקוץ הקזה כשיתחיל הדם לכסוף
 ודם התמצית ודם האיברים כגון דם הטחול ודם הנאות
 ודם הביצים ודם המתכנס ללב בשעת שחיטה ודם
 הנמצא בכרד אין חייבין עליו כרת אבל האובד
 ממנו כזית לוקה של וכל דם לא תאכלו ובחוב כרת
 הוא אומר כי נפש כל בשר דמו היא אינו חייב כרת לא
 על דם שהנפש יוצאה איזה הוא כנוק ואיזה הוא
 מתכנס כנוק הוא העומד בטבעו ואינו קרוש יעו
 יוגד מאישי והמתכנס הוא המתכנס ללב בשעת
 שחיטה והוא הקרוש וקרוש הוא אצמד מן קו
 וקרוש בליטה תרג ידוע למי וקרוש בליטה
 נא' במת מדדות דם האדם וחצי שיעור ודם

שדה שלום

דגים וחגבים טמאים ושיקצים ורמשים ומנה מות
דם דגים וחגבים טהורים אפי' פינמן בפלי ושתהו מות
בשר' ולא חלב' מען תחיום אהלב מ' כי כל אופל
חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה לוי' ונבדתה
העבש האובסת מעמיה " עונש שמעט אזהרה
מנין תל כל חלב שור וכשב ועז לא תחבלו כל
חלב הדיו זה לכל שור וכשב ועז הדיו זה כר"ו
אין בכלל אלא שבפדט" אין לו לא דבר השור
בשור וכשב ועז " יצאת חלה שאינה שות בפול'
כל חלב שור יצאת בהמה טמאה שחלבה כבשרה
וכשב' יצאת חיה בין טמאה בין טהורה שחלבה
כבשרה ועז' יצא עוף בין טמא בין טהור שחלבן
כבשרו' אהלב יתקם לו' ארבעה אקמם מנה
בכדת ומנה במלקות ומנה במכת מרדות ומנה
מות' שאי בכדת שלשה חלבים הן שחייבין "
עליהן כדת חלב שעל הקרב ושעל שתי הכליות
ושעל הכסלים " אמא אהלב שעל הקרב ושעל
שתי הכליות ושעל הכסלים אמא אהלב שעל
הקרב הוא שעל הכרס ושעל המוסק ושעל בות
הבוסות ויש שם חלב על הקיבה עקום כמו קשת
והוא האסור' וחוט משוך כמו יתר והוא מותר'

וכוונה אסור לאנה מנשא חלב תותב יעני תוב י
 אבטין תלג כי היא כפותה אדה ארי היא כפותה
 כלחודה היא תותביה למשניה ותביון כי מקכית
 שגגות אנה כפרת כמה קאן ול בית דין שהורין
 ושגמו על החלב שעל הקיפה שהוא מותר הריאן
 מקריבין עליו מכני שהוא כפרת ויש שם חלב על
 הקיפה עקום כמו קשת והוא האסור לפס קא זהו
 האסור ולם יקול אסור אגו לפס קא והוא האסור
 לפס נעלם מה נעלם מה ענשו הלכך פרת או מלקות
 כלדאף קא והוא האסור לחייב עליו כרת והוא ארי
 יסמונה אהבמים ול חצא וחמצא וחוט משוך
 כמו יתר והוא מותר והוא ארי יסמונה אהבמים
 בר חיצא ובר חמצא וקד דברו אהבמים וקאן יפה
 כוח הבן מכוח האב שהבן סותם והאב אינו סותם
 וחוטין שבחלב אמורין במכת מדדות שעל הכסלים
 אסור הכתוב לא שבתוך הכסלים וכך חלב שעל
 הכליות נאסר לש שבתוך חלוע ואעפי כן נוכל
 אדם לובן שבתוך הגוליה ואין צריך לחטט אחריו
 וחלב שבעיקרי הידיבים מבניעם חייבין עליו כרת
 והוא החלב שעל הכסלים והוא החלב שבין המקוק
 לות והוא יסמא תרנא דאחלי בוסתא יעני שח
 אפכך וארי במלכות חלב הנפל בלבד וכך נכס
 שנטלתי

קדום שעל הטחול וקדום שעל הכסלים וקדום שעל
 הבליות כל אן אקורין משום חלב וקדום שעל דד
 הטחול חיובין עליו כדתי ושאד קדומות אקור ואין
 חיובין עליו כדתי וטעו קדומות יש לפוליה העליון
 חיובין עליו כדתי כחלב שעל הנוליה והתחתון הדני
 הוא כשאד קדומות וחוטין שהן אקורין ואין בהם
 משום כדתי ולאוי משום דם קדום שעל המוח
 שבקדקוד וקדום שעל הניצנים הכל אקור משום
 דם בהמה חיה ועוף בהמה טהורה לא
 טמאה חיה טהורה לא טמאה ועוף טהור לא
 טמא בהמה שלשה מיני בהמה שהן שור שה
 ועז ומיניהן כנגן שור הכר והמדוא והן בשלבים
 בקרבן של שבעתי עולות אילים וחלב מדיאים
 חיה שבעת מיני חיה והן איל וכבש וזחמור ואין
 זדישון ותאין וזמר ומיניהן בעור הקמ והסבוב
 ועוף אין לו מען ידוע קאל זל שליט
 בעולמו ידוע שהעופות הטהורים יתר מן הטמאים
 לכך מנה כך הכתוב בטמאים וכן אמרו זל שליט
 בעולמו ש ידוע שהקמות וחיות הטמאות יתר מן
 הטהורות לכך מנה כך הסתוב בטהורות כמא
 דאית אמר לעולם ישנה אדם לתלמידי דוד קצרה
 דבר מועט וענין מדובה יעני כלאם וגזית תלמידי
 פיה מעאני בתירה ואחד כך יאכל

ישעיה

שום
 מני
 תה
 אכא
 ויהו
 גיד
 במקומו
 פכ
 אכל
 כלוחות
 וזאמן
 חייה
 בשלבים
 שין
 א
 א
 טמאי
 ואלו
 חיות
 ו
 שיה
 יין מנהא
 חלב
 וים

שדה שלום

אחד שחיטה כטרה ובדיקת הסכין ובדיקת השומנין ע"י
 תכחת תנו דבי דבי ישמעל אמר קרא וזכחת ממקום שזב
 חתירו אל תקדי ממקום שזב חתירו לא ממקום שזב
 חתירו יעני מן מוצע אנצמאב אדם דכר מברקדך
 ומצאנך מברקדך ולא כל בקדך מצאנך ולא כל
 צאנך ואם אין לו בקד וצאן מעות קונות ואם אין לו
 מעות נאמר על שדה תחת דגליו ונאמר בידה עשב
 נתתי לכם את כל יעני כל מה כלך לך כלך אומר
 שהוא בסבב לאנסאן ותתת אמרה ומאך לא כמאך אשר
 נתן לך כאשר עותיד אך כאשר יאכל
 את הדבי ואת האיל בן תאכלנו אך למעט שאינו נאמר
 באטלים ואין בטרו נשקל במאטלים אעלם
 אין בכוד בעל מוס בא ללמד ונמצא למד בא ללמוד
 שיהא בטור מן המתנות ונאכל בכל השעדים לטורא
 וטהוד כצבי ואיל לימד עליהן שהן כמותו בשחיטה
 לימד כלכלה בן והאזיהקטי ואלקט טריקה מנסובה
 ליגזרה שוה לכנתין מסתויתין ועמהמה מענא ואחד
 בן תאכלנו זיאכל מה בן תאכלנו בשחיטה אף כאן יאכל
 צבי ואיל בשחיטה שחייה כבהמה לענין שחיטה
 לא לענין התד חלבים וקרבן וחיה בכלל בהמה לענין דם
 ולענין אבר מן החי ולענין נבלה וטרפה ולענין גיד הנשה
 ולענין בשר בחלב ובעוקף הוא אומר אשר יצוף ציד
 חיה או עוף אשר יאכל אעלם אן לעוף תעלם ליה
 אשחוטא

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

שרח שלום

אשחיטה מן בכור בעל מום בגזירה שוה כמא קא
 דק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו במים וקא
 כי לעוף ושכר את דמו וכסרו בענר מה שכיפה
 האמורה בבכור בעל מום בשחיטה אף שכיפה
 האמורה בעוף בגזירה שוה והלכות שחיטה
 בכלן אחת היא מאי נהו הלכות שחיטה הן שהייה
 חלדה דדסה הגרמה ועקור וצדיקות הספין וצדיקות
 הסימנין בכלן אחת היא בכלל בהמה חיה ועופ
 ומטעם אחת היא אן חממה כלהא מסתווי את למן תעדא
 ולכן לוב אחד בעוף ורוב טנים בהמה ובחיה ולדאך
 גאיו לכנה בדוטבד כמא שויצין בעד ואסור
 לאכול מן השחיטה אעלם אן אפרנס לים הוא צדורי
 ולא בך לא פי אמוקוננת מקט אמא אצריאה בליס
 תחתאג והו קוליהם זל תניא כל בהמה חיה ועוף בחוקת
 בריחין הן ואם לא יצא מהן דם בשעת שחיטה או לא
 מרפסו הריו אן מתדיון וקוליהם זל השוחט את המשובנת
 בלידה איזו היא מקובנת כל שמעמודין אותה ואונה
 עומדת אעפי שהיא אוכלת מאכל הצדיחות ואכילו
 היא אוכלת בקעיות אף כיל בקעיות אף ואחנצל ודאית
 להא בידוש לבצען לעלמא אנהם קאן אמסוננת אן לא ומכנהה
 אן תקום ולן אנהא תאכל תסקוק אטוב בדאתה תגא ותנארי
 משתק מן קן ויבא עצי עולה וקא רב הונא ולן אנהא תסקוק אטוב
 בדאתה והו קולה ואכילו אוכלת בקעיות עכל

ו שנ
 שני
 שני
 יקד
 לו
 שני
 אר
 אשר
 של
 מכר
 שלם
 מוד
 שני א
 חיטה
 קובה
 ואחד
 מאן אכל
 שחיטה
 עני דם
 יד הנשה
 יצוף צוד
 ס ליה
 אשחיה

ועדוף שיהיה הפדיון בסוף השחיטה אבל בתחלה
אינו מועיל. והאכל ממנה קודם שתצא נפשה עוב
בלא תעשה. והוא לא תאכל הנכס עם הקשר. אך
ועמד כיה דוח אחיאה. והרי הוא בכלל לא תאכלו
על הדם. והוא לאו שבכללות אתי אין לזקין עליו.
ודכל תחתיה סתה מעאני. והוא קולחם אל מעין לאוכל
מבהמה קודם שתצא נפשה שהוא עובד בלא תעשה.
תל לא תאכלו על הדם. לא תאכלו בשד ועדיין דם
במזדה. דבי דוסא אומד מעין שאין מבדיל על הדוג
בית דין. תל לא תאכלו על הדם. דבי שקיבא אומד
מעין לסנהדרין שהדגו את הנכס שאין טועמין כלום
אותו היום. תל לא תאכלו על הדם. אמר דבי יוסף
בן חנינה אזדה לבן סודר ומודה מעין תל לא תאכלו
על הדם. לא תאכלו אכילה המביחה לידו שכיכות
דמים. אמר דבי איטור בן יעקב מאי לא תאכלו על
הדם. לא תאכלו קודם שתתפללו על דמכם.
ומותר לחתך ממנה אחד שחיטה דל אן לוסה
היא חדאם מטום אנדמן החי. כאן לו כאן דאך כדאך
לכאנת תלך לקטעה חדאם ולא בד. ויד תבין דאך
ענד בני נח פי חכד מלכים ומלחמות. דגים
וחגבים אינן עדיכין שחיטה לא אסיפתן הי
המתרת אותן. אסיפתן גמעהן מן קו ואמר
אלנים

שלכם אסף החסיל והיא
המתדת אותן מה מעא
בקר וצאן בשחיטה והיה
המתדת אותן: כך מעא
בדגים באסוכה והיא המתד

מיל לאן לים להן לא קנה ולא
ושט והשחיטה לא תהיה לא
בהן מיל למה אינן צדוקין
שחיטה מכני שאינן להם דרך
בלטה בלכד ונבדלו מן
הדקק

אותן בעינין התר חגבים נאמר בדגים באסוכה
דבתיב אם את כל דגיהים יאסף להם ומצא להם
והיה המתדת אותן לפיכך
אם מתו מאיכיהן וגו' אמא
אזא מתו ביבשה אסודין
משום סכנת נפשות מן
השמר לך ושמוך נמשך
מאד: השמר לך מלאכול
מאכל דע' ושמוך נמשך
מלדבר דברים שאינן
חגובין ומזתך
לאכלן היים דל מן לים מיהן משום נבלה וטרימל
ולא משום דם ולא משום חלב ולא משום אבר מן
החי לא בכירות בעלמא ואלדליל עלא דאך מן קו
אך בשר בנכטו דמו לא תאכלו אך למעט דגים
וחגבים שאין בהן דין אבר מן החי זביחה
זאן שבע שמעתאתא והן באקא דאטמא דטף

תחלה
שה טוב
אך
אכלו
בליון
ללאכול
תעשה
יוון דם
בלדוגי
אומר
מין כלום
דבי ופוי
לא תאכלו
שפכות
תאכלו על
אן לים
אך כלאך
בין דאך
דגים
היא
וואקף
אנלם

שדה שלום

מדוכתיה לקתה בכוליה אחת ניקב הטחול בעפעף
סימנין שנידלדלו בדובן נעקרה צלע אחת בחוליתיה
גולגולת שנחבסה ברובה " בשד החומה את דובן
הכדק שנקדע " והיא שדחה " והסי בלנב נגב ..
באקא דאטמא דשף מדוכתיה יעני לעצם אמנסד
מן גהתיה אדי זאל מן חקה לקתה בכליה אחת
אדי תעפנת פליתהא ובלג דאך אתעמך אי אבי אמן
ניקב הטחול בעפיו ניקב בסומכיה טרי ניקב
בקולטיה בטרה וקולטיה דיקיה מן קוואתקליש
במריה סימען שנידלדלו בדובן יעני אלא תדלח
אבתר אסימנין ואדתכח נעקרה צלע אחת בחוליתיה
ואם נעקרה אפילו אחת וחצי חוליתיה עמה שהצלע
תקועה בה הרי זו טרפה גולגולת שנחבסה ברובה
אדא אנכנס אבתר אגמגמה ותד נץ " בשד החומה
את דוב הכדק שנקדע והן אדי קאסוהא חכמו מענה
למענה מקדאר אקדע והו קולהם בגדולה טפח ובקטנה
ברובה לא גדולה גדולה ממט ולא קטנה קטנה
ממט לא כל שנקדע בה רובה ולא האוי טפח זן
היא שנינו בקטנה ברובה ולא גדולה גדולה ממט
לא כל שנקדע בה טפח ולא האוי רובה זו היא
שנינו בגדולה טפח והי ימכן טפח ואקל כגן

שדח שלום

טפה טפה כי אנגדא ואחל מן טפה כי אמלמזה
וארבע מתניאתא בהמה שנחתכו רגליה גלודה

כיר מענא שמענת אתא שמען
אותו איש מפי איש מפי משה
דפינו ומענא שמענת אתא
שנן אותו חכמי משנה יעני
דוהם אהל למשנה לאן חכמי
משנה יסמו תנאין יעני
דאויין תרגום ושנתם ותענון
ושדח חלודה לפענאנה תרגם
יאחזימו רעד אחדינון ליתא
כך פיר' על' והיא בהמל עפחא
וילאק' ושבע שמענת אתא
וארבע מתניאתא דאכלין כי
קתה מצול מן אבות הטריכות
אנקובה דכל בהא נקב החול
בעבין' ולאקרה דכל בהא
בהמה שנחתכו רגליה והדותה
ולנטולה דכל בהא לקתה
כפוליה אחת' ולאקוטה דכל
בהא בשדח חופה את דוב הכרק
שנקרע' ולאקודה דכל בהא
קימטן שעלדלון ברובין
ולאקודה דכל בהא באקד
דאטמא דשף מדוכתיה והיא
שמוטת היוד' נעקרה
עלע אחת בחוליותה
גולגולת שנח צפה ברוב
חקרון בשזרה' ואמא אדוקה
ולאקסוקה לם
354
בהא
ע

פיר על בשמואל
א קי לב וילך
דוד יער חדרת
היה שם מקום
וכתב ארשא
דחדת לומר לך
שהיה מנוסב
אותו מקום בחיה
הזה ובגבות דוד
הדטיבו הקפה
נמצא מזה שמי
הדותה מלשון
יבשה כי אותיות
א"ה"ע מתחלפין
הדותה חרותה
אחת היא
אמורות' ולאקרי טריכות'
והדא נע למשעה פי דאך'
לאן טריכות כבהמה נקובת
הושט' ופסוקת הגרגרת'
ניקב קרום של מוח' ניקב
הלב לבבות חללו' נשברה
השזרה' ונפסק הקוט שלה'
ניטלה הכפדי' ולא נשתויד
ממנה כלום' הריאה עניקב'
או שהסרה' ל' שמעון
אומר עד שתניקב לבית

הסממונות. ניקבה הקובה. ניקבה הכרם. ניקבה
 המדה. ניקבו הדקין. הכרם הפעמות שניקבה או
 שנקדע רוב החיצונה. ר' יהודה אומר בגדולה טמח
 ובהטנה ברובה. המקום ופית הפוסות שניקבו לחוץ
 נכלה מן הגג. נשתברו רוב עלעותיה. דרוסת הזאב
 ר' יהודה אומר דרוסת הזאב בדיקה ודרוסת האדוי —
 בקסה. דרוסת הגז בעוף הדק. ודרוסת הגם בעוף
 הגם. זה הכלל כל שאין כמות חווה טרוי. זה הכלל
 לאיתווי שבע שמעת אחת וארבע מתנחלת דאמדי
 הנילות של אחר מיתה. והן שהייה חלדה. דרסה.
 הגרמה. ועיקודי. זו. כם קא זו. אגו ישיד או שחוטת
 חולין. לדי. כם נזל להא נקל. ואנמא תעלמנא להא
 מן שחיטת קדשים. סתם היא שחיטת חולין
 ולא מכודט היא שחיטת קדשים כמא קא באשר
 עויתך. יעני בתורה שבעל פה. קאו מלמד שנעטוק
 משה על פלב הקנה ועל הווסט ועל רוב אחד בעוף
 ועל רוב שנים בהמה ובחיה. לידע באיזה
 מקום מן הבהמה שוחטין. אגו מקום השחיטה
 מן החי הוא הצואר. ובמה הוא שיעוף השחיטה
 אגו שני הסומנין שהן הקנה והושט. ובאיזה דבר
 שוחטין. אגו בכל שוחטין בין בסכין שלמתבת
 בין בצמר בין בזכוכית בין בקדומית שלקנה האגס

ומת

ופ
 ח
 ב
 ו
 ו
 ה
 ו
 ב
 א
 ה
 פ
 ה
 פ
 ה
 ל
 ב
 ו
 ו

ומתי שוחטין אלו בכל זמן בין ביום בין בלילה
 חוץ משבת ויום כפורים והיכן שוחטין אלו
 בכל מקום מותר לשחוט חוץ מן העזרה ובתי עז
 וכיצד שוחטין אלו מנתח הצואה ומוליך הסבין
 ומביאה עד שחטה ומהן הדברים המכסודין את
 השחיטה חמשה דברים המפסדין את השחיטה
 ומי הוא השוחט ישלש כשר היודע הלכות שחיטה
 מקום השחיטה מן החי הוא הצואה מן אכאמי
 אחסאם של כל דמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה מן
 החי אקלים מחמש נבילות מחיים ומשמונה עשרה
 טריפות מן החי דחיה אכול דלח חווה לא תיכול
 השוחט מן הצדין שחיטתו כשרה המולק מן הצדין
 מליקתו כסולה השוחט מן העורף שחיטתו כסולה
 המולק מן העורף מליקתו כשרה שכל הצואה כשרה
 לשחיטה וכל העורף כשר למליקה כיצד בושט
 מתחלת המקום געל חדוד לצואה מעלקה פי אפיא בין
 אמה מקום שחיטה בושט כדאי ממקום קוץ עד מקום
 מחיב וממקום שחיטה בקנה משפני כובע ולמטה עד
 ראש כנף הדיאה ושט הוא אמדי מקו אלוניס מבטן
 עשן משוטיך וסמי הוא כדאי לבונה יסתמר למאכול
 ולמשדוב והוא מחל לקווה לגחלכה ופיה ג' חדוד דאפי
 אפוקי מנה יסתמא מקום טומד לכונה אדי קטע לא
 זתבוץ ולא יסתמר לא יקף כמא הוא מתל קטע אקס

שדח שלום

אג' צדונו והוא יתקמא תדבץ הושת ש ביהא בתובץ -
 החצר אדי הוא מוצע מנתנה מן אדאד ומן תחת הדא
 למוצע יקמא קווצ' לבונה אדא קטע יתכווצ וינקבץ'
 ומן בעדה מקום מטעיד והוא למוצע אדי זאת מנה
 למלוכה מן דאכל ובדא באחרונה ואתבדמש ליקדב
 שכל אכרט כי אדבחה אנמא היא בקווצ פקט אמא
 פי לטרפין פלא והבדי אהכס פי אהנה פקט' משכני
 כובע ולמעלה חראס ומן השכני ולמטה עד דא
 כנף הדיאה חלא ומכנף הדיאה ולא אקנל חראס "
 שחט במרחיב שחיטתו פסולה במא קא רבינו שחט
 למעלה ממקום זה וזה הוא הנקרא תדבץ הושת "
 ניקב במרחיב טריפה במא קא תדבץ הושת כבד
 ביארנו שיעורו ניקב בקווצ גבלה מחיים נמא
 או שניקב הושת בכל שהוא במקום הדאני לשחיטה
 שחט במטעיד פסולה " ניקב במא קא או למטה
 במקום זה והוא מתחלת בני מעים שחיטתו פסולה
 ניקב במטעיד טריפה לאן דינו כדמס וכבני מעים
 לנקב שחט בקווצ כשרה וזהו המקום הדאני לשחיטה
 אעלם אן פ' אושט יג' חכס ה' כבילות וה'
 טריפות וג' כשרות כמס במרחיב ניקב
 בקווצ שחט במטעיד ניקב זה שלא כנגד זה
 נמצא קווצ עומד בושת לרחבו זה טריפות "
 ניקב

נ
 ה
 ל
 ו
 ד
 ה
 ל
 פ

שיר שלום

ניקב במדחוב ניקב במשעיר נדלדל נתקבל נקמך
הושט במדחוי וג כטרות ניקב זה בלא זה נמט
קוץ עומד בושט לארבו נפרק רוב הושט
ובעוף הכל למי גדלו וקטנו קאו ול מצננת
דעומא נחות משעודתה ועדיף על חיטתה ואיזה
הוא מקום השחיטה בקנה קנה קצבה מן קו קנה
רצוץ לא ישבור משפוי פובע מן אנצנאב א
לקלנסווה וקד יקא פ שפוי סכל מן צעיכולי טורא
עד ראש כנף הריחה התחתונה כשתמשוך הנהמה
צוארה לרעות היא העליונה והי התחתונה
כשיתלה אותה בידו ופני דיהה וינפוח פאדן חד
מוצע אדבחה פי אסכל לקנה אי טרף אדן
לרייה לקחימה וקת אנפך תעלם אן לקנה
ינקסם אי ג אקסאם למעלה מתדי חיטי והן
משפוי כובע ולמטה עד ראש כנף הריחה ולמעלה
וחליות שרואות את הארץ והוא משפוי כובע
קלמטה עד ראש כנף הריחה ולמטה שחט
למעלה מתדי חיטי הרי זו מוגדמת ומסולה
כמא קל רבינו הגרמה כיצד זה השוחט בקנה
למעלה שחט בתדי חיטי ושיוך כשרה כמא
קל שחט בתוך החטין אם שיוך מהן כל שהוא
למעלה הן כשרה וזו היא מוגדמת דרבי חנינה

קלן העיד ל' חנינה בן אנטווג'ק על מוגדמת שהיא
 שהיא פטרה זהיונו דשייר בחיטוי שחט בחליות
 שדואות את הארץ פטרה וזהו המקום הראוי
 לשחיטה שחט בחליות שאינו רואות את הארץ בני
 אד הוא מכנה הריאה לשה ולמטה אעלם
 אן פי לקנה ין חכם ה' נבילות זה כשרות וג'
 טריכות ה' נבלות שחט למעלה מתרי חיטוי
 ניקב בחליות שדואות את הארץ כיתר מכאיסר
 שחט בחליות שאינו רואות את הארץ גדרת
 שנכסך לוב הללה במקום הראוי לשחיטה וכן
 אם ניקבה באיסר נקבה נקבים קטנים אם נקבים
 שאין בהן חסרון הן מצטרפין לדונה ואם נקבים
 שאין בהן חסרון מצטרפין לכאיסר ניטלה ממנו
 דעוה' ניקבה הגדרת נהב מכובט משני צדדיה
 כדו שיכנס איסר לרחבו זה כשרות עקב למע
 מתרי חיטוי שחט בתרי חיטוי ושייר ניקב בחליות
 שדואות את הארץ כאיסר בצמצום נסדקה
 לארבה גדרת שניהבה ואין ידוע אם קודם שח
 ניקבה או אחר שחיטה וג' טריכות ניקב
 בחליות שאינו רואות את הארץ נידלדל' נתקבל
 ובמה הוא שיעור השחיטה שני הקימנו
 שהן הקנה והושט' ליפעלהם ען קול רבי יהודה

אדי קל ובלבד שיטחוט את הורדיין ושדה ורדיין
 אודגין והמא ערקאן יחדבאן מממדאן פי לענה
 על גנני קצצה לריות " שחט האחד בולן
 וחצי השני בזהמה שחוטתו כמולה לאן לים פעל
 לקנה פעל אושט וכל פעל אושט פעל לקנה
 לאן לקנה לאסתנשאק ארוח ואושט לאזדראר לגדת
 כל השוסט צריך לבדוק
 הסימנין לאחד השחטה געלהא
 גבלה לאצל לדי ענדגא כל זהמה

פיל למה בודקין הסימנין לאחד
 השחטה משום דכדיש שמא
 שחטו או לא שחטו או שמא
 נעקר או שמא לו שחטו במק
 הראוי לשחטה

כח"הא אפורה עד שיודע כמה
 נשחטה נשחטה חרו היא בהזקת התר עומדת עד שיודע
 כמה נטרמה " זריז מחתני מן קו ומדנין פליקו בני יוד
 מארעא דמצרים " יעני מחתני מן בגימת הקטן וחמש
 נבלות של אחר מיתה מהיוד מאהד פי לעלם ולאענאעה
 יעני ענאעה לדבה " ובאידיה

פיל דליל דאך מן דבר לא
 דבר יקא עלו למנדן מן
 כל דבר אשר יוצא באש
 וגו' ולנבאת מן קו אין
 מחקור כל דבר אשר בארץ
 ומן דבניו אין מסככין אה
 בדבר שיחולו מן הארץ
 לחיות מן ולא ימות מכל
 לבני ישראל דבר יקד וגו'
 נע יעמיהם והנין עושה
 דבר גדלים והגטות עין
 פיו וכל אדנים החיה וכל
 בהמה עם מערין ונבאת
 (חיוא)

דבר שוחטין בכל דאך יעם מען
 ונבאת וחיואן
 למעדן סנין של
 מתבת וצור
 ונכופית ולנבאת
 קראית של קנה
 האגם ולחיואן
 וצבורן בכל
 שוחטין חוץ ממנה

פיל או שמא נהפך
 הוושט במדאון
 ואם לא בודק געלהא
 נבלה לבי שהיח
 מן התורה על
 והבדלתם בין הבהמה
 הטמאה לטהורה
 ובין העוף הטמא
 לטהור אם להבדיל
 בין מה לחמור כבר
 באמדלהבדיל בין
 הטמא ובין הטהור
 אם להבדיל בין

שחטה כראוי לבהמה טמאה עלה נשחטה
 כראוי הרי בכל נאמר

קציר והמגדה והשניים מכע שהן חונקין אעלם
אן אפגימות שלוש כגימת הסבין ופגימת אבן
במזבח ופגימת און בקדטים וכולן פגימת
המזבח ופגימת המזבח כדי שיחגור בה הענודן
סבין שהיא עולה ויורדת כנחש ה מדות בסבין
אוגדת ומסובסכת ועולה ויורדת ושניה חלק

פיל סאסא יעט מדק אבר
לא מדה אשעור מן ובלא
שבולת ימלו תול של
כעבלת דסאסא

ודמיה לסאסא אוגדת גחמעה
אתלום מפיה ושני צדדין מן קולה
אגדה בקציר מאפלה שחש

באוגרת שחיתתו פקולה ומסובסכת למתה יג
לאתלום והוא אן יכין שה כ גלף אסבין קרב אחד
יכאד יחס כה אלא אגרת אסבין כי אהדאד אן כי
לאמדארי שחש במסובסכת דרך הולכה ולא הביא
שחיתתו כשרה עולה ויורדת

פיל סבין של משמשו אינים
חדש אושין שאין בו משום
גיעולו גוים מותר לשחוט בו
בהמה בריאה מפע שהוא
מזקק ואסור לשחוט בה
את המסובסכת מפע שהיא
מתקן והוא איתקון קד
כאנת צאודה נבלה ודארת
ולא ינתפע בהא

כנחש כנחש
המהלך לאכנחש
הזקוף והיה
תקמא סבין דעה
ומותר לשחוט
בה ודמיה

פיל סבין של עני
מותר לשחוט בה
את הצריא במפני
שהוא מתקלכל
יעני בלקל קול
אנה אסרה
באבילה ומותרת
בהגיה ואסור
לשחוט בה את
המסובסכת מפני
שהיא מתקן כן
נאמר בשע

לסאסא סאסא דחטתא לא סאסא
דשעודתא ושפיה חלק והי אלסא
מן קולה ואנבי איש חלק ותלאת יכרה אדבה נח
סבין שאין לה ניצב שאם תכול מידו וישה וסבין
שחיה

שהיא תקומה לכניה וידרום ומכין שדחשה הד שמ
 יחליד התולש קנה או שן או שקצץ צור או
 צפודן אדא ישחט בהן כשהן מחובלין מתחלת בדין
 לקח לחי בהמג שחיטתו כמולה מפני שהן ה
 חונקין וכמולה משום דדמה לבן הסכין באור
 לטהרה מידי גועולי גוים ושחט בה שחיטתו כשל
 חידודה קודם לכיבונה כתיב בית השחיטה כפוי
 בית השחיטה מרוח רווח סכין טענה אחד
 מגל וצדה השני יפה זו היא סכין של סופרים

כד למה היתה הבדיקה בגודל לאן
 לסאער מארקן ללחמה מברח יסיר
 פיהן אי אבות ויהי אצבע גדולה ושהיא
 מגדא יכעל אי אדעג אהמא טע פלמ
 כאנת אבות פיה סתיל אדמה פולך
 בודקין בגודל וכאן על כשר אצטו ועל
 צכונין לפון שוין לתלום יחם פה לתום
 ולאי יחם בה לצמר ושו יחם בה לצמר
 ולאי יחם בה לתום כלומא מילך של
 כשר אצטו ועל צכונין ויהי קאמין
 אל כשרא צדיק טופרה חגורה כיל
 זע סימ קיה טעם לבדוק אכשרא
 וא טופרה מכה שהפער הוא כשין
 הוושט והצפונן כנגד הקנה ולפי שיש
 פנימות מתעבה צדודין ויש מתעבת
 צדוד קשה ולא כדך לפיכך צדיק לבדוק
 כמה שדומה לפניהם מאכלת כגו שאין
 בה כגם

השוחט צדיק טיבדוק
 הסכין בחודה למה צדיקין
 על הגשר ועל הצפודין
 לאן אטראף לצדן תחם
 מק כי ביתה בקיר החומה
 ובחומה היא יושבת
 כמשעבא צדיקין לה
 לסכינא במיא ובהדרשא
 צדיקין לב כשמשא יוש
 מי שבודק על ציצות
 לשונו וצדיק
 לבדוק בן אחר השחיטה
 הכל מכה נכילות מעטה צדדי וקו ששחט תלת קר

חיואתא ולא כדק בין כל חד וחד ואמר הכל מעין
 שהנדיקות תדוסק קמי שחיטה ותדוסק בתר שחיטה
 דכתוב הגישו אלי איש שורו ואיש שׁיִהוּ ושחיטתם
 בזה ואכלתם בזה עדר בזה " בין שתי נדיקות זה
 תדוסק קמי שחיטה ותדוסק בתר שחיטה " כל
 טבח שלא כדק המכין שלם ארבעה טבחין חייבין
 נדווי טבח שאינו יודיע ולא
 פרטטניה קמי חכם וטבח שלם
 הכריש המתנות ונתנן לכהן
 אחר וטבח מומחה שיצאת טריפה מתחת ידו
 וטבח שנמצא אחריו חלב אם היה בטעורה מעבדין
 אותו אבל אם נמצא אחריו בשית חלב אפי' במקומות
 הרבה מבין אותו מכת מרדות ומעבדין אותו מפני
 שהטבח נאמן על החלב ומעבדין אותו יעזלוה
 מן מהרה ומבריון על כל בשר שחט שהוא ט
 טריפה לאנא נחספה במגזלת אדוסק ולהעילהם
 מידי טומאת נבלה אם נכשלו ואכלו משחיטתו
 ומתי שזחטיין בכל זמן בין ביום בין בלילה
 אעלם אן אדו שחט בטבת
 או ביום הכפורים בשוגג
 אדו קלכא אנה יגוז חבלה
 כהו לא יגוז אכלתה עד
 מוצאי שבת אעפ"י של
 היר

טח

כול אעלם אן הוה אטבח
 געלוה במגזלת חיוואן
 אבכם וקאל זל חו דדוסק
 לחנו

כול לם זאד טג טוס בין בלילה
 וקדקא בכל זמן אנו כמא גנן אן
 מא יסמא זמן לאימס כקטי מלך
 ועמדת את החצה הזאת למועדה
 מיימים ומימיה הרג מזמן לזמן
 כקל פים בין ביום בין בלילה דא כמא
 גנן אנה מילק דשים שאין שוחטין
 אותן בלילה של ביום צותן את בע

יטא

ישי
ית
יבין
בין
ד
מ
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טז
יז
יח
יט
כ

ט
י
יא
יב
יג
יד
טז
יז
יח
יט
כ

ישראל כיום ולא בליה
יחזיקה לכוונת אל
יבין כי הלכות חולין
בין ביום בין בלילה
היה מזויז היה מתחייב בנפש
מעלם אנה מגד וגדע ענד
דבוח יציר מחלל שבת בפרהסיא

קבל אן ידבח טו מן אמרו ואקצבה ואן שבת אבין
מן הדא קהל ענד מא ידבח טו מן אפומעין קבל
אן ותם לדבח יציר מחלל
שבת בפרהסיא ויבון תמאמה
לדבח והוא בסוף ואעלם
אן הדא אף שחט בשבת
במזויז אין לות שובה טכ
כל באיה לא ושבוין ואם
הספיקו בידו ועטה תשובה
מרחמין עליו והוא שיודה במא דאתאמר ומודה
ועוזב ירוחם ק"ס

פרק שני

בכל מקום מותר לטחוט
חוץ מן העזרה מן אגלא
לעזרה ואכלא מהא אן
כי אגרה שחיטתו בשדה ואסורה
באכילה כיומיה פרוצה לאכלהו
ובמצות שבת ולא גזרינן טובא
מטו מזויז

לא ידבח מיה לאקדשו מזבח בלנד ואעלם אן

כול מעלם אן השוחט בשבת
ונקם לו אקסאם אן באן
מזויז ופיס הוא בטט עשרה
מיטל מכון שחיטתו תלך
אסורה ואין באן שוגג היא
מותרת למנצחו שבת ואם
שחט אחד השבת מותרת
ואן באן בנני עשרה מיטל
והוא אף וקא פיה בפרהסיא
שאין פרהסיא פחותה מעשרה
הדי הוא פגול לכל דבר ושחיטתו
אסורה עולמית עב

משל
א

מעון
השלה
תם
זה
כל
בין
טבח
אין
דלוק
דין
גבידו
קומות
מכני
יה
ט
עם
תו
ילה
אן
מק
זמק
וכל
חטין
תבע

טוה שלום

מן דבה חולין בעזרה מבין אותו מבית מדרשות

פיל כי גמלת לעזרה אורך קולה
ופי זו אמנת על דוחב קנה אמנת
וזה הוא הנקרא עזרה קתם בכל
מקום ואסוד לשחוט כן חולין במא
קאן כלי שנשתמש בו קדש אצל
שתמש בו חול יש פנוב וגבעון
שאין בהן עזרה כיוצא דיגן המקום
המנובן לשחיטת קדשים אין שוחטין
בו חולין והוא דאדעת המסכן שהוא
מאה על המסופ...

לבון תחדימה הוא מכלל

עשה כמא קאתע בוידיה

וזגחת ברחוק מקום אתה

זוביה ואין אתה זוביה חולין

במקום ולאו הצא מכלל

עשה עשה הוא ואין לוקין

עליו והן אותו הבשר

ללא יבן אנה מתל פרים ושעירין הנשרפים ששחי

טותן בפנים ושויפתן בחוץ והן מטמאין את נושאיהן

ט"ו והשודף אותם יכבס בגדיו קא משמע לן דלמ

אותו אעני בשר חולין שנשחטו בעזרה טהור

זולת לימא הואיל ואסוד בהעיה יהא מטמא כנבל

פיל כה לנסבה בין שוחט חולין
בעזרה נשר בחלב וכיוצא בו
טאן אצחמה חלא מן קבל כנמא
שחט בעזרה נאמר כך בשר בלג
כלשו וחזה חלא לא למן כלט
בשר בחלב אמר הכל פירוש
מאי קא משמע לן דלא יבן
מא אפחד טא מן זרין...

קא משמע לן דלמ כבשר

וחלב וכיוצא בו מהו כיוצ

בו העדלה וכלאי הפרס וקו

מותרין באכילה כשהיו דאך

קודם שיעשה בהן מעשה

אצל אם עשה בהן מעשה

בגון שעיטן הפירות או ביטל הכירות הדין או אסורין

האומר בהמהו שלמים וולדה חולין האומר

בהמה זו חטאת וולדה חולין ולד חטאת ימות ויקבר

אין

אין
הע
ולא
לתו
ולא
וע
עד
יש
י
וג
אז
ש
ה
י
י
ל
ו
ט
ת
ק
ה
ו
כ

טרח שלום

אין שוחטין לתוך ימים ונהרות אקנדו דלאך או קולה

תע על הארץ תשפנו במים
ולא לתוך המים עצמן ולא
לתוך הכלים ולא לתוך ימים
ולא לתוך ימים ונהרות

ועלה דלאך ללא יצן אנה
שאבד אקטקץ אמא ולא
ישהוט לכלי מלא מים שמא
יאמדו לצבואה הוא שוחט
וצבואה אקס אצל והיא
אצוה אלמעבקה מי אמא וכן
שוחט חוץ לצבואה האו על

כיל אדא עבם אפליצה וקא בהמה
גו חולין ונודה חולין ונודה שלמים
לא חלה עליו דין קדושה שאין
אדם מקדיש דבר שלא בא
לעולם לביכף אין שוחטין אותה
בעזרה שאינו ראוי לקרבן
מכני שהוא מחוקר זמן ניתוס
ואיזה הוא יתום שאמו כרשה
למיתה והוא כרוש לחיים
ומחוקר זמן ארבעה תולין
עלמ הגיע למנן וחותרו ואת
כנו ועמלן ויכמל להן שבעת
ימים של שבעת ימים יהיה עם
אמו ויום השמיני תתנו לו ויבאדם
ארבעה דברים ולוהן הזב
והזבה יהיו ולדת והמצודת

הדועה לנקר את חצידו עושה לו גומה בתוך ביתו
ושוחט חוצה לה והדם יורד לתוכה שמא
יחקה את המינים יותסם ברשותם מלך ובהקתיהם
לא תלכו והם החקים החקוקים להם יכול תאמר
שהו יוצאין בתלוסין אף אני אצא בתלוסין תל
ובהקתיהם לא תלכו יכול כשם שהו יוצאין באדגמן
טוב אף אני אצא באדגמן טוב תל ובהקתיהם לא
תלכו יכול כשם שהו מוסכדין קומי אף אני אסכר
קומי תל ובהקתיהם לא תלכו כיעד

שוחטין בין שהיתה כו' שלא תחזור וטלה תטקד וטלה תסמך קומי
הבהמה דבועה בין שהיתה עומדת וכדלאך בין
שהיתה שוחט עומד נשען נשען נשען שוכב שחילתו
כטרה וכל זה בחולין ובמוקדשים ובקדשים קנים

ש
קולה
מנות
כל
מא
עמ
ום
חטין
הוא
י
יה
נח
כל
חולין
כו
אל

אבל בקדושי קדושים לא ידעת וטחט אותו של ירך
 המזבח עמונה כלומר על ירך נעץ את הקמין
 קאו מי דאך לא שנו לא שהקמין למעלה וצואר טהמה
 למטה אבל סמין למטה וצואר למעלה היטיבן שמה
 ידרוס השוחט והוליד את הקמין ולא הביאה
 קאו לל היה שוחט והתיז את הדחט בבת אחת אם
 יש בסמין מלוא צואר חוץ לשני צואדין בלא
 לצואר כשרה דהוי להו שני צואדין ובעינין בשתי
 בהמות מליא צואר חוץ לשני צואדין בלא בזמן
 שהוליד ולא הביא או הביא ולא הוליד אבל אם
 הוליד והביא אפילו כל שהוא ואפי' באזמיל כשרה
 שחט שני דחטים כחחד לפי טל בקד שינש
 תנצחו תנצחוהו שאין שוחטין שני דחטים כאחת
 וכול אף בחולין כין קא משמע לן דלא וקו שנים
 שאחזו בסמין אין חוששין שמה ידרוסו זה על זה
 וכן שנים שאחזו שני סמינין שחיטתן כשרה
 ואין חוששין שמה יטריפו זה על זה דלא ליחוש
 מתרויהון ואפילו שחטו זה הוטי קא משמע
 לן שחיטה מוכרעת לא בענין וקו בקולמוס
 שנה בדויה לקלו ובמסדק הוא אן תכין מצרפה
 כאסנאן למשטי מוצע מקטוע ומוצע לא ולו
 כאן באעוגאג אל וחצל דוב הס' מינין ולו
 בתמדיק והוא גאיז ודאך בשנים בשלשרה

מקומות

וקו כמתעסק אף כחן משתגל בקטע עוד או דלח ע
 ובהימה ממתודה עלי אחרץ כפי חל קטעה לא עוד
 אנדבהה אבהימה מזגור אן יקצדהא יאו דרך שחוק
 כמתל אדח אמד אסבון עלי ענץ אבהימה עלי אטריק
 אתעקב וללעב כאנדבהת ועלי אן לא יקצדהא ודבהה
 מהי חלא גלגל של חצן או של עץ צמה ועב
 אסבון פי אדולחב כאצבוחה למחויטה עליוה באערץ
 או מעטוף או פוק אולא אסכל חתי עחד כלמא דאר
 אדולחב אקטע עמל השוחט לשם הקים מתח
 דבח ואצג ואגרץ פי דאך אדבוח לשימון אגמאדאת
 ובאגדצה פי דאך לאתעבב או לכמאעה אמא כלמדבוח
 חדאם משום נבלה פקט ואן אגרץ פי אדבוח אסתנאל
 רוחאנייה או לואחד אקוח אכלכבייה כלמדבוח אסור
 בהנייה לאנה תקרובת על השוחט את הבהמה
 לזרוק דמה לעל אד ואנוא וקת אדבוחה אן יחבד
 אדם ולטחם ליקרבה לעל פהוא קראם כאנה קרבה
 לעל שחטה ואחצ חישב עליה זה היה מעשה
 בקסדין ובא לכפי החכמים ולא אמרו לא אסור ולא
 מותר השוחט לשם קדשים אקדשים אלו יבואו
 בנדד ונדבה הן העולה והשלמים והתודה הוא ממין
 השלמים יגעלו אכסח מתל קדשים שצאו בנדד
 ונדבה לכמה מכריטו כל השנה כלה מתח מנת
 אדאד ואיצח קאו כמסח כל על חמסח שלמים
 הוא אמא אשטאת ולחטם ולתמורה ולבכור

שדה שלום

ואמטשד פליס יבואו בנדד ונדבה ומן דבח לשמן

כשר לא אן פאן חיוב כי אשם תלוו טלח נודע לא אחר
שחטט אחר זדוקת זמן במה קאו טל
בהן נביון וקא הדו לאו

לחובתי חיוגד יבון חרמס האשה שטחטה לשם
עולת יולדת למן לוסה היא יולדת ולא נתחייבה

בעולה כאלמדבוק חלל ולא נפשא אויך הנילה דלא
הפילה קלא אית לה " וגעלו השוחט לשם עולת

גזיר פסולה לכון עיקר הנזירות נדר מן הנדרים
כצאר קדננו באנה נדר וכל שיבוא משום נדר

השוחט לשמה פסולה וקאו טל זה הכלל דבר
הנדד והנדב השוחט לשם פסול לאותו עולת

נזיר ושאינו נידד ונידב השוחט לשמו כשר
לאיתו עולת יולדת שנים אוחזין בסבין

ושוחטין דב נחמן ורב עמרם ורבי יצחק דאמרו
אין אדם מישראל אוסר דבר שאינו שלו לא לצועדיו

קא מכיון ישראל שטחט לנדריו אן מה
פאנת חלאל למן לאצל ענדנא אין הכל הולך לא

אחר הטובד בקדשים ואין כי אדא פאן ישראל אבל הגוי
אסור דבר שאינו שלו אם שחט

מכבול לא פאן שעבודה לישראל שחטטו נבלה
צידו לא בעל הקרבן ותעלמנו לאחולין מן

קדשים באן לא יסכול לא השוחט לא בעל הנהמה
וכך אמר ר' יוסי קל וחומר הדברים ומהם במקום

שהמחשבה כוסלת במקדשין אין הכל הולך
לא

טרה שלום

לא אחד העובד מקום שאין המחשבה כוסלת בחולין
 לא יהא הכל הולך לא אחד השוחט ואעלם אן
 שלש מחשבות כוסלות בארבע עבודות ואלו הן
 מחשבת שנוי שמו של קרבן כגון שהיה עולה וחיטב
 הוא שלמים ודומיו ומחשבת שנוי מקום אכילת
 הזבח וזריקת דמו חוץ למקום זריקתו וכן הקטר
 דבר הראוי להקטר חוץ למקום הקטרתו ומחשבת
 שנוי זמן הקרבן כגון ששחט הגזח על מנת לזרוק
 דמו אחד שקיעת החמה או יקטיד דבר הראוי
 להקטר לאחר שיעלה עמוד השחר או לאכול ממנו
 דבר הראוי לאכילה לאחר זמן אכילתו ואו הן שלש
 מחשבות הפסולות בשחיטה ובקבלה ובהולכה
 ובזריקה והן הנקראת ד' עבודות

פרק שלישי

חמשה דברים המכסידין את השחיט
 לם קא מכסידין ולם יקול כוסלין אגו לא מכסידין
 תעם ודאי וספק ומסלין תקט עלי אודאי פקטי לם
 כאנת חמט כבלות לא אקל ולא אבתד אגו אוגב
 דאך אתקסים לא יכלו אן תכון אדניחה מתעלה אן
 גיר מצת צלה כאן כאנת גיר מתואעלה פהי
 שהייה כאן כאנת גיר מתואעלה לא יכלו אן

תכון אסקין צאהרה או גיר צאהרה פאן כאנת גיר
 צאהרה פהי אהלדה ואן כאנת צאהרה לא יפלג א
 אמא אן תכון בחולכה זהובאה או כלא הולכה זהובאה
 ואן כאנת בלא הולכה זהובאה פהי אדרסה ואן כאנת
 בהולכה זהובאה בלא יכלו אן תכון אדביחה למעלה
 מתדי חטי או באמצע הצוחר ואן כאנת למעלה
 מתדיוחטי פהי אהגדמה "פאן כאנת באמצע
 הצוחר בלא יכלו אן תכון סלימה אאנפללע או
 גיר סלימה פאן כאנת גיר סלימה אאנפללע
 פהי אעיקורי ואן כאנת סלימה פהי כשרה "
 פנחתהג אן יכון אדבח מתצל ביין מסתדסל
 מתוסט בגיר בלע והו אקצר " שה"ח
 אתלבת ולאכטא פו וסט אדבחה " חלה
 הוא אכפא אסקין וקת אדבח ביין אסימנין או
 תחת אגלד וגידה מטתק דאך מן קו חלדה הדדה
 פעיקרו בתים וסמיית כדאך לכונהא מנכפ"ה
 פי אספל אביות " דרסה הוא אבת ואקטע
 מן גיר אן תמר אסקין ותמשי עלי ענק אחואן א
 שבה אאפתדאס הגדמה הוא תדיוג אסקין
 ותטליעהא למעלה מתדי חטי מן קו אל גר
 המעלות או שבה אאכסיד מן קו ועצמותיהם

יגדס וחציו ימחץ עיקור הן לאנכלאע אפימנין
 קכל תמאס אדבח מן קו ועת לטקור נטוע פתחריס
 לטהויה משוס צער בעלי חיים וצעד בעלי חיים
 דאוריתא מן קו על מה הכית את אתונך זה שלטגלים
 ותחריס אדסקה משוס הרג ומשוס שהדס נבלע באוריו
 ותחריס לחלדה משוס נחודה ותחריס להגדמה משוס
 חנה ותחריס לעיקור משוס מתה וכולן משוס מתה
 שהייה ביצר קו ואם שהה פחות מכדי זה הוא
 קרד להגברה ולהדבצה פקט והי פטרה ואנמא יבאן
 דאך בלחזק לקוי ולקיאס אדהע מלגס לתחריס כולך
 ללא יאול לתחליל לחראם ותחריס לחלא אעלם
 אן מי אטהויה ו אחכאם ב כשרות וצ נבילות וצ
 ספיקות ב כשרות אן אם שהה כדו שיגביהנה
 וידביענה ולב שחט העוף ושהה בו ואינו יודע אם
 ניקב הושט אולא ניקב חוזר ושוחט הקנה לבדו ב
 במקום אחר ומניחו עד שימות ובזדק הוושט מ
 מבכנים אם לא נמצאת בו טיבת דם צידוע שלא
 ניקב ופטרה ועלה בדיקת הושט מבכנים
 קאו על פיון דושט אדום ודם אדום לא מינפד הלכך
 באטו בדיקה מבכנים ועניאנה לא יבאן ערץ פ
 ערץ מתלה וצ נבילות לחולי אם שהה כדו
 שיגביהנה וידביענה וישחוט שחיטה גמורה ולב

א"י שחט רוב הקנה או שניקב בוטט כל שהוא בין
 שחזר וגמרה שחיטה שהתחיל בין שחט שחיטה
 גמורה במקום אחד ה"ז כסן" וב פסיקות לא
 שהיות מצטרפות. ול"ז אם שהה כדי שיגביהנה
 וירביצה או כדי שישחוט כמו מיעוט הקימטן בלבד
 לא כדי שישחוט שחיטה גמורה ה"ז ספק גבילה
 תרכב אספק לוחנה שהה כדי שיגביהנה וירביצה
 בלבד ותכון כשדה" ולוחנה שהה כדי שיגביהנה
 וירביצה ישחוט שחיטה גמורה ותכון כסולה
 וחד אספק הוא חכם בין קציותין זתרדך לפי דברי
 ביהמא לא יתדגח אחרת מאי אי חכך לא אי לחל ולא
 אי אחרתאין שחט בקנה חציו או מיעוטו
 ואין בכך כלום לחנה נחמה פסק וקלו ז"ל שחט
 בוטט לבדו חציו או מיעוטו שחיטתו כסן לאן אינו
 עושה מעין מלאכתו" ואעלם אנה א"י ניקב
 הושט בשחיטה ושהה גבלה שלאחר מיתה בין
 בעוף בין בבהמה ניקב הושט שלא בשחיטה
 גבלה מחיים בין בעוף בין בבהמה נפסק רוב
 הקנה ושהה גבלה של אחר מיתה נפסק רוב
 הקנה בעוף בשחיטה ושהה אין שהייה בקנה
 בעוף כלל" נפסק רוב הקנה שלא בשחיטה גבלה

מחיים

שדח שלום

מחיים בין בעוף בין בבהמה הנה נתבאר
לך שאין שווה בקנה כלל לאנא נחמיה פסק
וקאו כי אתלמוד אין חכם אשהייה שי קליל וקליל כי
לאשנה השחיז את הסבין כי יעניכס הוא הווא לקדח א
קליל כמח קלט אתלמוד כגון
דחתא זכנולא ומדקתא חו חד
ועף ונח חצירו ושחט אם
שהה כדו שיגביהנה או כדו וחנקיה אונעבא דמכניא גמל
שישחוט בהמה אחרת שחיטתו כסני ואם שהה
כחות מכדיזה שחיטתו כע חלדה פיצר
מכין שאין שחיטה לא בסבין והסבין גלויה לאוור
העולם שנ' ושחט אותה לכטין ומטן שלא יהא דבר
חוצץ בינו ובין הסבין אעלם כי אהלדה ה
אחכאם כואחדה מנהן פסו זל סניקות אכסולה
היא אחיקוייה וחוקלה חלדה פיצר כגון שהכטס
הסבין בין סיומן לסיומן הו' פסו ואסניקות ד לא
הכטס את הסבין תחת העור ושחט שני הסבין
כדרכן וחצול אספק כי דלך לו אנה שחט והסבין
גלויה לאוור העולם כאנת כטרה ולואנה הכניס
את הסבין בין סיומן לסיומן כאנת פסו אז או שחטנו
את הסבין תחת צמד מסובך אלג אן שפדס מטלות
על הסבין ועל הצואר ושחט תחת המטלות הוא
ואין הסבין גלויה הו' ספק גבלה אל ד זכן אם שחט
מישחט הסיומן בהחלדה וגמד השחיטה שלד

בהחלדה הן ספק נבלה .. תרבע אסקק לס נעלם הל
 ניקב הוטט בהחלדה ותכון נבלה או לס יקב לא עוד
 מטני עורות ותכון כש .. פלואף כחנת ספק נבלה
 דרסה אעלם אן מי אדרסה ן אמכאם גמלתהן
 נבילות' אף כדרך שמכין בסויף' אב כחותך צנון או
 קישות' אג שחט במחובד' אף התיז את הדמא
 בהולכה בלבד או בהבחה בלנד ואין הסכין גלוייה ואין
 כמכין במלוא שני צואדין .. אף נעץ את הסכין בנותל
 והעביד הצואר עליה .. אן שחט בגלגל שלח
 בהקיפו .. הגרמה כיצד אעלם אן פי א
 הגרמה לא אחכאם ך עשרות' וג פסולות' ך בעדו
 אף שחט בתוך החטין אם שייך כל שהוא למעלה
 הן בעדה וזו היא מוגדמת דרבי חנינא' אב שחט
 לוב האחד אורוב השעם והשלים בדרסה או בהגרמה
 הן כש .. אג הגדים בתחלה ושחט שני שלישים
 הן כש .. אף שחט שלישי והגדים שלישי וחזר
 והגדים שלישי האחרון בעדה לפי שתרו רובי בהכשר
 בכל אן הארבע' וג פסולות' אף שחט מתרו
 חטי הן מוגדמת ופסולה .. אג ואם דרס אן —
 החליך בין בשליש הדמשון בין בשליש האמצעי
 הן פסולה' וזאף בשני הסומעין' אמא לקנה וחזר

פ
 א
 ה
 ס
 ה
 פ
 פ
 ו
 ו
 ו
 ו
 ו
 ו

שוח שלום

כלל נבאלי אלא נפק חציו או מיעוטו באי ונה
אחד ואחד שלישי וקיל איצא אנה אלא דוק או
החליד בין בשליש הראשון בין בשליש האמצעי מע
להגדמה פאנה יציר תרי רובי בהפסד ולדלך פאנת
כסולה וחבם להגדמה אנמא הוא בקנה כקט אמא
מי אשט פלא ימכין דלך פיה לחן מנד ינתקב רוב
הושט במה שהוא מהו טריפה ומא תפוד פיה לא
לדבחה. אעלם אן כול עקוד ו אחבאם
ב פסולות וב בשדות וב סניקות לא עיקור
כיצד כגון שנעקרה דוב הגדגדת והיא הקנה או הושט
ונשמט אחד מהם או שניה קודם גמר שחי' לב
נשמט אחד מהם ואח"כ שחט את השע שחיטתו פסול
וב בשדות לא שחט אחד בעוף או רובו ואח"כ
נשמט הסימן השע הדי שחיטתו בשדה לב נמצא
הסימן השחוט שמוט בשדה והוא שלא תפס' ב
סניקות לא שחט האחד מוחן ונמצא השע שמוט
ואין ידוע אם קודם שחיטה נשמט או אחד שחיטה
לז ספק נבילה והוא שתפס" וזה היה מעשה
ואמרו וכל ספק בשחיטה לחומרה ואן מא קאו
נשמטה הגדגדת ולם יקול נשמט הושט לאנה
אביר וקוע והוא קולהם אל משום דגדגדת עבודה
לא שתמוטי וקאו איצא קד ימכין שמוטה ושחטה
ובשדה וכאן לגוחב והוא שלא תפס בסיומנין אבל
אם תפסן ושחט אקורה אפשר לשמוטה שתשחט

אחד העיקוד ואכתר לעיקוד אנמא יעדץ אי בלטוף
 ככל מקום שאמדנו בשחיטה
 כסולה בכלל אמר לי שבח
 מטום ר' יהושע כל טעמים לה
 מבית שחיטתה ה' נבלה
 וכל ששחיטתה כדאוי ודכר
 אחר גודם לה להנבל טריפה
 והודה לו ר' עקיבה ומענת
 כסולה יעני נאקצה מן מדתה
 אדבחה מן קול אנצטן גנס
 האדיו לקול ואף כוהיום יקדט

בבבלי תרג' היתכסיל במנא ולא פריז בין אנבלה
 ואפסולה ולטרפה לא למענא אמלקות פקט ואמא
 ואמא אטומאה ולנבלה
 מטמאה במגע ובמשא ולא
 כסולה מטמאה במשא פקט
 ולטרפה אונה מטמאה לא
 במגע ולא במשא לא שחיטתה
 מטמאה ואמו אנבלה
 היא שנתבלה מחליה
 ואפסולה שנפסלה מיד
 הטבח ואיצח יקא
 כסולה מקאבל ללפץ כש
 ולא כמענא נבלה ופסולה קוא

כי אנבלה תקא עליו ט אמאני
 תקא עליו אנבלה מוק נבלה וטוה
 אב תקא עליו אנתתאר אטמכה
 שן והעלה נבל אב תקא אנפדא
 לגית שן ובכטו שמים מווי שפיב
 אב תקא עליו אחסן אלחמן
 שן עליו ששוד ועליו נבל
 אה תקא עליו אקלול שן נבל
 תנבל אן תקא עליו אהם
 שפך שן נבל הכרמלי
 אב תקא עליו אמר שבו
 נבלה עשה בישל אה
 תקא עליו אהה שן חדכת
 נבל אשוימטי אט תקא
 עליו אנדות שן ונבלין

פירוש המשניות מחיים

בהמה שניטל ירך שלה וחללה עמה קאו כי יאך
 ניטל בזבחה באסותא והוא שתראה חסד
 כשתדבץ ה'ז נבלה ומענאה אן ועדם אורך באכתא
 וזאה חתא יבאן אמויע מגנפנך יחד יקא כאן יעדם
 אורך ואכתר אחק וקו פמי שנחתך חציה יהא א'י
 ט' גסטרא צורתהא באן ישק בן
 לא צלאפ מן אלהתון חתא יתקא כל
 אקטע ופאיבוקא אצ סלסלה
 אצרה פקט והכדיו קאן כלדבר
 שהוא חצי קודין אודו בלשון ינו
 גסטרא ובלשון לעג גסטרא -
 ובלשון ישמעאל קצויה פאן
 אק צויה שפלה געפ ובלשון
 המענה כמו שאמרו ז"ל גסטרא

תקמא גסטרא יעני גנבתין
 מ'ק על גמסין תתנטלון
 ואמענא נחתך החי כדחבו
 לשנים וכן אם נשברה
 כמדקת הוא אן תנכסר
 ארקה ונתתך אלחם

אחאוי עליהא אמא אדא אנכסר אקחך ופאקי
 אלחם אחאוי עליהא פהו פטרה ונקרע מאבדי
 כדג מתל מא עאדה לעיאדיון אן ושקו בקאר
 אצהר פלטול וגמסק דובהגה הוא אן ונשה
 אכתר דודה וניהב הושט הוא אן ינתקב לעבתין
 כ'י חמש נבלות מחיים
 והולמו לפמס יסמון
 נבלות מחיים ולח תגיד
 כיהן לדבחה ו' ל' א'
 ימנן אן תעיש ולומדי
 יסודה ואין השחילה
 מועלת בה לטהרה
 מדי עומאת נבלה
 ואמיו אטרפה כ'ימנן
 תתמד

כ'י חמש נבלות מחיים
 כליהמא ואלך
 במקום הדאוי
 כשיטה בקוץ
 שתי הסומען
 ישלן לושט
 ט' והאדיו תסיר אדא חק
 לחוואן עין חין ידכל מן א'
 א' מ'ק א'י אן יכנג ל' א'רץ
 קאן פולאך עליהם אקלאם
 חיותא מפלה מארטא כפומא
 ומכומא לושטא ומאשטא
 לא צוטאמא ומאצטאמא
 לכדובא קטנא ומכרובית
 קטנא

סדרה שלום

לכדוכא עביא ומכדוכא
עביא לכפוטופא ומכדוכא
לכדוכא ומכדוכא לחללתא
ומחללתא לעזקתא ומעזקתא
לכדא פו אצטומכא למעדה
והי אפרט כדוכא קטונא
אקטה כדוכא עביא למצא ריין
כפוטופא סע אצט פו
כדוכא הדר בכנה פו חללתא
הו למצער פו עזקתא
קופותי ברא פו אצט

החיצון אדום
והפנימי לבן
למא לודא
חלוק טרופה
ניקב האחד
מהן כלבד
כשדה ניקב
זה בלא זה

תתמדך מדה והטח
מחלת בה לטהרה
מידי עומאת נפלי
תח דאך אן חמש
נבלות לא משמאין
מיד חוץ מתקובת
הוושט זכוקת
הגרנות שאין מעמ
אין ערשימותו זכ
דאך געלתי עתה
למשנה מן גמלת
לעיונות לומר לך
מה טרופה אינה
מטאה כך אלו
אין מטאה
מחייב ורענן
געלתי נבלת
לעטין אכילה

מותרי ניקבן שניהן זה שלא כנגד זה
נבלת ועלה דאך זמנין דמתחילתו
מתדמו אהדאדו להדאדו והוון כנקב חד
ואסוף יעע אנה עמד אנדראר אגדא
תטלע טבקה ותנל טבקה ויתקא בלא לתק בין
ניקב הוושט ועלה בו קרום ופתחו אין הקרום
כלום והרי נקוב כשחיה לאן אושט לאנדראר
אגדא פענד אין ינל ידקה ויעתקם נמצא קוץ
עומד בושט אין חוששין לך עגו בדיותא קוץ
אבל וושט פון לו בדיוקה מבחוץ לא מבפנים
כיון דושט אדום ורם אדום לא מינכד הלכך באעי
בדיוקה מבפנים וכן אם ניקבה באיסקר לאיסקר הו
וזן ארבע חבאת שיער וגלגלה מן כסבה וענה ועפלה
מדוור וכדאך סעתה וגלגלה יכון תמן סעיתה אם
נקבים שאין בהן חסרון כמן יתקב בלד אכער

י
ו
ח
י
ת
מ
מ
ל
מ
מ
מ
ק
ב
ו
א
א
א
ל
ה
ש
י
י
ח

כי שבעה דינני יש בגרגרת ולאו הן
כסוקה סדוקה עלוקה פתורה
נטולה לדוקה פמוקה רוב חללה
סדוקה סדוקה נקובה פאן סוף
למטה בכל שהוא עלוקה נקבים
שאין בהם חסרון וכנא עלוקה לדובה
פתחה משני צדדיה למטה בכל
נטולה בדיעוה דרוסה במשמעה
ל שמות יש בגרגרת סמיות קנה ולבע
בחסב שכלוא ועוד לחסב וגזרה
וגרה בחסב כונתה היא לדיות גבול
לאבת לאר ופוקטת בחסב לעור
לדי יבנה מנהא לאן לצות יסמך
מקושה וקומוס לכונתה תשבה לקבל
וגרגרת גרודת המאל וגרודת אר
הרוח כ סקוקת הגרגרת כדובה רב
אמר רוב עבירה ואמרילה רוב חללה
והלכתה רוב חללה מאי רוב עבירה
גריב חללה שיעור מבחון נקום הקף
ומבטעם נקרא חלל שלא פמות שהיא
נקראת עובי דאמרונין פסוף יבי אר
השבת בטינן אחינת האור ברוב העץ
עץ יחיד רב אמר ברוב עביו ושמות
אמר ברוב הקיט אמר רב כמא חלבך
בעינן רוב גרגרת שגמק רוב
חללה הוא לדי קל אן שגמק רוב
הקנה שלה ונאנמא דכחה בעד לא
ליבצך אן לשיטור ברוב חללה ללא
יקל הוא ברוב הקיפה ולום בדי בטן
למפדשום אתי טוהא בשתי טליות
ונאנמא דכחה בעד קו גרודת טעפה
רוב חללה לא למן שאין ועבוק עליה
בקהלה וכן אם נקבה מאמר ללא
נכלטו ונמלטו נשער אותה ברוב
הקיפה

ולא יבאן כי גרמה תקב
ואם נקנים שיש בהן
חסרון כמזן יתקב גלד
יא כם ויבאן כי גרמה
תקב ובעוף כל שאו
מק כל יטוי ניטלה
ממנה רצועה מעטרות
לכאיסר הוא אן ירוח
מנהא שראך מתטאול
מקדאך מא ידכל איסר
מדכוז בתבנה מן לעקין
ניקבה נקב ממולט הוא
קדד מא ידכל איסר
בלעדף והוא מוקוף
והכדו קאו נמחתה
אמר ל נחמן אין אומין
אם חופה לא כדו עניס
איסר לדחבו וקו אפי
לא נטתיד מן המקום
הראוי לשחיטה אמר
שהוא למעלה ומה
שהוא למטה בטרה
קולה מה שהוא למעלה
ומה שהוא למטה
חיותו וחליה למטה מראש כנף הריאה והיא בעד

גדגרת שניקבה ואין ידוע אם קודם שחיטה
ניקבה או אחר שחיטה ואין ידוע וגו' נוקבין אותה
עתי' יעני קבל אין תנטיף דטובתהא ומדמין הנקב
לנקב בשלטה מדמיון בקנה וברואה וצבני מעים

פרק רביעי

ושדאי שאינו יודע חמשה דברים

שמשקידין את השחיטה וכו' וצא בהן מהלכות שחיט
שביארנו הן בדיקת הקבין וצדיקת הסומעין ומחטנה
בוסלת' אקור לאכול משחיטתו פי הכל עונשין שנים
לא הוא ולא אחרים. כל בקול אנבא ועבדים משחלדון
ומכל אדם אפי' אין
מותדת לו ואסורה לאחרים או ידוע שהוא מומחה
אסורה לו ומותרת לאחרים והו' דרוב מצויין אצל
הרובה למפק נבלה חלקו כבוד שחיטה מומחה הן
לישדאי' לאן אמר אשחיטה הוא ומי שאינו לפנינו
משהור ענד אנאס' רוב אחד ואין אנו בקיאים
בדקין לבדקו'...

בעוף ורוב שנים בשנים ובחיה' ואפי' שחט
במנינו קאו' ול' זמנין דטהי' ולידע' והאי שחיטה
או ששחט בינו לבין עצמו
בכונה ובמורה' ג' בונה
לא שהייה' ולא דקס'
ולא הלדה' ולא הגדמה'
ולא עיקוד' וגמזדס' רוב
אחד בעוף ורוב שנים
בבהמה זבחה' מד

פיר' ארבעה אחתם כ' אשחטה
ולוכן מותר לו ולאחרים ידוע
הלכות שחיטה ושחט מותר לו
ולאחרים אסור לו ולאחרים
חרט שוכה וקטן ששחט בינו
לבין עצמו אסורה לו ומותרת
לאחרים הטובה לחולק בשבת
מותדת להולק ולא יאכל ממנה
הבדיח' א' גם כלבד' מותרת
ל' ואסורה לאחרים. כגון

שאינו

השוחט

השוחט
אפי'
ישק'
לכמה
פצנ'
בעל'
בדני'
שה'
שכ'
אין'
לא'
חיי'
עב'
ש'
חנ'
לא'
יפי'
ש'
הנ'
רב'
ש'
הנ'
אפי'
ל'
ב'
ה'
ד'
א'
ב'

שאינו יודע מעלינו אין
 כחן האצד שואין אותו
 וקומפין על דצדיו ואין
 חצה ולם נעלם הל הוא
 עלם אם לא פהו חלל -
 לאגל אצל לוי קארוב
 המצוין אצל שחיטה -
 מומחין הן וכן האומר
 לשלוחו צא ושחוט לוי -
 חזקת שליח עושה שליחותו
 שב כן תדיומו גם אתם
 לדבוג שלוחכם שחוב
 המצוין אצל שחיטה
 מומחין הן שדח דלאך אין
 לוי ותקדם לאדמך לא
 ותקדם לוי והו מדבג - אבד

השוחט לבומה לטוף לטוחטין עקמו
 לוי ארבעה אקמם עלם בעלמא ולא
 יעדף בצטאעתיא מותד לר לשחוט -
 לכתלה לא עלם בעלמא ולא עארפ
 בצטאעתיא אפוללו ולאחיים עלם
 בעלמא ולא עארפ בצטאעתיא כשר
 בדיעבד יחטנו נשים ועבדים ימנין
 שהנשים והעבדים אם היו מומחין
 שב איש איש מבית ישראל מקולת
 איש איש להוציא קטן מבית ישראל
 לו הנשים ימין הגד זבגד צדך שהוא
 חייב בכל המצוות דגד בתוכם זה
 עבד שמל וטבל לטע טבדות בכל
 שלוחו של אדם במותו בכל מקום
 חוץ מממטה דברים ט לם ארנטיק
 ולו הן המלה נדדים שב אישר
 יפידנו הוא ולא שלוחו ל ציערה
 שב ודע מדוע את חזנו במדע
 הנא ולא שלוחו נגע בתים שב
 ובא חטל לו הבית הוא ולא שלוחו
 שוטה שב והביא האיש את חטתו
 הוא ולא שלוחו פמיתה שב וסמך
 את ידו על ראש קרבנו הוא ולא
 שלוחו ולא בגו ולא עבדו

לוגדי או תודנגול אמרו הגאונים והוא בחתרא ולית
 ביה גוי אבל בחתרא דאיכא אחר קבוע אסורי שכל
 הקבוע כמחצה על מחצה לאט נקול איאך אין לגוי
 רבחה " מומחה שגשתתך
 אצל ענדט מ לוי נשתתך
 צודקין אותו כדרך שבודקין

פול לם עד רבוב לטריפות
 ולם יעד אנבלות לגואב
 זאך אנבלות כולן במלקות
 מן התורה פלכל יתתגנו בהן
 ולא יתסאמח בהן כלדאך
 לם יעדוהן כבון איסורין אמור

ירה
 תה
 נקב
 עים
 שחוט
 ומחטנה
 עין שים
 דחלדון
 י אין
 אומחה
 אצל
 אחין הן
 מפלגו
 יאין
 דקין
 וטה
 עצמו
 ונה
 רמה
 דוב
 עים
 מי
 יגו

שדה שלום

בגטין אם אמר על הקוין ועל לאו לאו פטרה ואם לאו חוטטין טמא נטדמה דעתו נכדי שטחט אדי כאן עובד עג אוגיר עובד עג דבאמתה נבלה ולו אנה קטע בעץ אסימנן פקד שארץ כי אדבאחה והי חדאם ועלי אנה עארף ולו

אמא לטדמה שי מן התורה נשו מדבדו סופרים כלילך עדהן פטיה לא אחד ותסחמח בהן טדמה תקל עלו אדבשה מעאני תקל עלו אפתיאם שג טרף טרף ווסם ועלי אקטע שג זכנה עלה קיר טרף בטיה ועלי אקום שג כי הוא טרף וידכאוש ועלי ארז כי שג הטריכנו לחם חוקוי ועל אהבלחט מטל קולחם פי למשנה טודכין ושמין כי וטעד בודקין בגטין תרין הין וחד לאו אומד לאו נהד הין אומכא כך אמנו בגטין בהלבנות בגטין

כאן ישדל עומד על גביו לאן פתם מחשבת נכדי

פירוש ושלל משומד לעצירה כגון העבודות הן משומד לתואבון

לעג לא אן כאן קדש קטע אי חד נדפ אנה פלא נבאו

מן דלך מי שהיא כסול לעידות בעצירה מן העבירות כל מן תעדא עלי לאו מן התורה יסמית קטע וכסול לעדות אי אן יתוב ויכד מנה אחק לאגל לאצל אדי קאו אין אדם מניח דבר מותר ואוכל דבר אסור או הצדוקין והבייתוסין ועלמיריהן וכל הטועין אחריהן צדיק וביתוס הלוח רבמירין למעטו נוס אי שוכן קל להחא אסתחד עס אל תהיו בעבדי המשמטין את הדב על מנת לקבל פדס קדד בדלך אן יכוע עובדים מאהבה פתדאודא בעצהמה בעץ

וקל

וקל
ע
א
ש
נע
והו
הדו
ול
מן
יס
מכ
ונע
לה
יגד
לנד
לה
כא
אג
ונ
תח
אי

טוח שלום

וקלן קדאמצח לאסתחד מנא קלון מחתם לא קנח ולא
 עקחב פחדדטחאון יכדחא אנהל כלוכחא מנהם כדבן
 אכך לקתלו והם לקדחין אמוגורין כי דיחד כדער וחס
 שחטו בפנינו הן מותדי על סואל אחדים שדאן חותם

*מך למקל הוא כגוי כסף האוי
 לתשביה יעני עמד סיה בעיך
 קדושה ודלך אנה קדש אטח
 ישלאת הן מקודשת וכלויבה
 ממגבוגט וחס אביו אוקרובן
 מת יודע חותם וחס הלך הכהן
 עלקבדן נטמא ברבדי וסדחב
 נחם כדך השם חייבין בקדו ב
 עליו*

נעתמד לא עלה סואלהם אומין
 והוא הכוכב בתורה ובמשנה דבין
 הדי הוא כגוי וסחיטתו נבלה
 וכל מן אבתלת עליה קאטדה
 מן קואעד משה רבינו כהו

יסמח מין ואמיקידום וכוכב בתורה והן יג קאטדה
 מכתובבת כי מוצעהן כשהיו יעדל כמדכר
 ונצטוון שם עכל הדיצה לטחוט לא ישחוט אא שלמים

*פ' מא אכרן בין כס חס
 ומותרת אדא כון לחכמ
 מתעבן בלכאעל קאמחבת
 כשנה ואדא כון בלמכעול
 קל מותרת דא קל כס טרה
 כדי עבדי ומותרת לפתחלה
 ולאקוח ענח אנהמא קוה כל
 אן כשדה מעדה לאן אסת'
 עדאר יסמח הכטר למענח
 אטומאה ומותרת לענן
 אטובה*

לחתיא יבדד אדם עלי אמצח ונלא
 יגתמעו איה לאלל חולה אבל הדיצה
 לנחוד וללכול כמדכר ולמה הותרה
 להם הנחירה כמדכר לאן אצחבה
 כאנן יכדה דם הנחירה ויקולון א
 ארן לא יק בלוה ולא הו ידעיהם

ונצטוון שם שבטיבנסו לארץ
 תחסר עליהם הנחירה דלך מן קולה תע לא תעשו ככל
 אטד אנחנו עושים כה היום איש כל הנשר בעיניו

לאסוד איבדי הנחירה

נמצאו כל הנבלות

המנויות במקרים או חמט וטטים טורקן א שחט
 בנצץ ב שחט במשעיר ג שחט למטה
 מרחט כנף הריאה ד שחט בבהמה אחד וחציו
 העני ה שחט אה חציו טלזה וחציו שלזה אפי
 בעוף ו שחט ול בדרך השמנן ז שחט בסבון
 פגומה ח שחט במסוכסכת דרך הנגס ט שחט
 במחובר מתולת בריתו י שחט פלחו שיש בו
 עניס חדץ יא שחט ביזם הכנודים במזיד יב
 שחט ביזם הענת במסיד יג שחט בהמה זריא
 למעלה מן הקטן הנעוזה יד שחט ירתו ארבע
 הדאט בהלכה בלבד או בהמה בלבד ואין בספק מלמ
 שבו צוחקין טו חרט ששחט יו שאה שחט
 יז קטן ששחט יח שבו ששחט יט
 מן שחמתו דוח רעה ששחט כ ספק ששחט
 תשחטה כא גלגל של אבן ששחט בכנייה
 שאינה מכה בן אדם כב שחט לשם היום
 כג שחט לשם המזלות כד שחט את הבהמה
 לצורך דמה לעג כה שחטה להקטין חלבה
 לעג כו שחט לשם קדשים שמתגדלן

ועוד

ונוד
 חט
 לב
 מה
 לב
 לב
 ונוד
 טב
 הד
 נע
 ש
 נע
 מי
 הד
 מי
 לב
 ש
 נע
 נע
 הד
 ח
 י
 מי

שדח שלום

ונודרין כמותן כן מחוייב חטאת שחט לשם
חטאתו כח שחט לשם תמידת זבחו כח שחט
לשם עולת נגיד" ל' שעם ששחטו ונתכוון אחד
מהם לשם דבר הנסול פוסל" לא נכרו ששחט לעולת
ל' שהיה" ל' חלפה" ל' דוקה" ל' הגדמה"
ל' ועיקרה" ל' הגדים שליט ושחט שליט וחדר
והגדים שליט האחרון" ל' דקם בשליט הראשון
ט"ל דקם בשליט האמצעי" מ' החלוד בשליט

הראשון מ"א החלוד בשליט האמצעי" מ"ב
נשמט אחד מהן ושחט את השני" מ"ג ניטליוד
שלה וחללה עמה" מ"ד נעשית גוסטרא" מ"ה
נעברה מברקת ורוב בשד עמה" מ"ו נעקרה

מגנה כדג" מ"ז נפקה רוב
הקנה שלה במקום הראוי לשחיטה
מ"ח ניקב הוושט במקום
לשחיטה" מ"ט ניקב
שניהן זה שלח כנגד זה" נ'
ניקב הוושט ועלה בו קרום" נ"א

ניקב הקנה ביתד מכאיסר במקום
הראוי לשחיטה" נ"ב ניקב הקנה נקבים שאין בהן
חסרון והן מצטרפין לרובה" נ"ג ניטלה ממנה
רצועה" נ"ד ובעוף כללן
מקבל הרצועה או הנקבים

כיל גוסטרא לטון יון וחצי
הבית אחצי חלית או חצי
כזה נקראת גוסטרא וכל כלי
הרש אשר תבשל בו ישבר
שזור נקראת גוסטרא לפי
אמרו ניקב הכף שנתקן בו
הבקבוק כמוציא משקה אגוד
שאין אומדק הפא גטוא
לאפטרא"

חט
זני
אפי
בפי
שחט
ב
זיהא
ב
שחט
ש
שלה
ב
המאה
ב

שדך שלום

שיש בהן חסדון נה ניקבה הגדלת נקב מפולש
משע צדדיה כדי שוכנס איסר לדחבו נן נקדקה
לארכה ולא נשתייד ממנה מה שהוא למעלה ומה
למטה נן נמצא תודנגובל שחוט ומושלך
באטמה נח מצאו שחוט ומושלך באטמה

פיר וכן נבולת נמצא
בפירוש אחרא שחט
המסוכנת ולא כדכסה
ב שחט מן העורף כגון
שהחטיר הפימנן לעורף
ושחט והבו תענין
השוחט מן העורף
שחטתו כפולה ג
השוחט ד הנחך
בדבר

נח מצאו שחוט ומושלך בשוק
שחט הגוי מיעוט הקימנן
מא מעמד לעני ששחט קב
מחלל שבת במדהקיא קב מין
ששחט קד קדוק וציתוס
ששחטו בינן לבין עצמן קה
כל אן חמט ושטים סימן להם
נצו זאלו הז הספיקות

א אנסה הבהמה עצמה ב אן שאנס השוחט
את הקימנן ג בדק הספין
אחד שחיטה ומיעט בהגם
ד שחט בהמות רבות או
עומות רבים ולא בדק ביניהן
ובדק באחרונה ומעצת
הספין כדומה ה שחט ואחז
חישב לזדוק דמה לעני ו
שדה שהיות מצטרפת ז שהה כדי שיגביהנה
ויבצענה וכדי שישחוט כמו מיעוט הקימנן בלצד

ח
מז
יא
כל
מ
ש
ו
א
נ
ו
ש
א
א
ב
ב
ש
א
ח
א
ב
ו

ח הכנים את הסטין תחת העור" ט או תחת עמר

כיל וכו' נמצאן ספיקות נמצא
הוד עומד בושט לא רכנו לכו שהוא
אומר שמא טקב הושט נמצא
תודנגול שחוט ומושלך בשוק
צדוק וביתוס ששחטו בינו לבין
עצמן שהין אימור שחיטתן את
שמה יקלהו השוחט את האקומת
בלילה ולא ידע אם פרסיה או לא
פרסיה נמצאן כל הנזילות
נמפיקותיהן ה' ושמונים סומך
להם בצלה כלומר אסורה
משום צבלה

מסוכך ו' או תחת מטלית

י"א שחט מעוט הסומן -

כלנד בהחלדה י"ב שחט

משחט אחד מהן ונמצא השט

שמוטי י"ג נמצאת שמוטה

ושחוטתה והוא בשתמס הסומן

ואין ידוע אם קודם שחיטה

נשחט או אחר שחיטה י"ד

ושדלו שחיטתו יודיע הלכות

שחיטה ששחט בינו לבין עצמו כל או י"ד קימן להם

אזלת י"ד זאלן הן בדא עבד

א אם לא בידך על השחיטה

ב אם שחט מן הצדדין ג אם שחט רוב אחד

בעוף או רוב שנים בבהמה ד אם שחט דרך הדוח

שאין הקבימה ניכרת ה אם שחט בנעוץ ו

אם שחט במקן שצרה אחד מגל ז אם שחט באכלה

ח אם הפנקס פירות ופת לעזרה ט אם שחט למים

או לכלים או לגומה י תרש שוטה וקטן ששחטן

בפני אחרים י"א הפומה ששחט בינו לבין עצמו

י"ב צדוק וביתוס ששחטו בפני הודיע כל או בדיעבד

קימן להם ה"ה ונאכלם

פולש

קדקה

ומה

שלך

ה'

ות נמצא

ה שחט

ה פירסיה

העוף כגון

אע"פ לעוף

נענן

עורף

ובת' ג

הנחור

השוחט

ואיבן

האומיל

במסוכנת

אם אדם

בין ודאו

האשה

לה ושחה

שחיטה

ששחט

יג ציהנה

ין בלנד

פירוט יש בהן סביבות מותדין הוהן מחט
 שנמצאת בטובי בית הכסות ועצמא שם דם
 בני מעיים שנמצאו נקובין ג' ד' רוח
 שנמצאת ממכה לדופן ד' ניטל בדוחב
 סלט מעל כל פנה שדרה שאר כל העור
 קיים באפי לטרופות תלאתה קאן איך קן
 לאולי ל' קא פיהא באמורה היא שמונה
 אבות הטריפות ול' קא לאנהא הלכה
 למשה מסיני והם ז' שטעמא חמא ול' קא
 בספר המצות לטרופות למקור והי ל' קא
 קא פיהן יוח עשרה טרפות קאן לם קעלהן
 רבינו עלי הוא לבצתם דרוקה נקובה
 חסרה נטולה פסקה קדושה נטולה
 נטובה נמימן ח' נפקו' אגן קד' **ו**
 לדושה לאנהא מן התורה ולכן פיהא חומרא
 יתירה אד פטיקה אמרי כסוי ל' קא בעדא
 לנקובה לכן פקדא כתיב אד הו משתמלח
 עלי אעלא כתיבה ריפה ומדושה ותם אימ
 ה אחכאם אם נחם איניטל או חסרו או חסרו
 או נתמסקמו טריפה נקדם לחסרה עלי לטלה
 לכונהא אםס מן לטלה במאקל כל איבר
 שאמרנו שאם היה חסר טריפה כך אם ניטל
 כולו טריפה ובעד המא לנטולה לכוונה
 מן טי לחסרה לכן לנטול כולו טריפה נקדם
 לפסקה שלא לקדושה לאנהא הי בתורת עזר
 על לחיוון אד חוטה שדקה לא ימנן לה דורך
 אדא נפק לכן גסמה דדו גמא ומאם לקדושה
 קדי ימנן להא ל' קאן קאן אעשה בההוא גברא
 דנפל מאינדא לצדעא ונפקו צע מטוהי אתא
 גברא דמאיה שחטוה לצדוה קמיה בחי' זות
 עינים מתנח ואתנגיד ונייל למטוה נתפרדו
 בטניה וחויא ובעד דהא לקדושה לכונהא מן
 נמטתא לחן לפסק ולקדע שו וחוד והוא קאט
 שד מהעלה אגזאווה נקדם לנטולה על א
 לטריפה לכן חכמהא אקל מתקל אד היא
 בחלל הגוף פלני מאלים בדאך פי לטריפה
 ונכד לטריפה לכן פי חכמהא תרביץ אד

אין דרוסה לא ביד הטריפה
 אבל בדגליו אין חוששין לו
 לאמריה רגל דלא ואין דרוסה
 לא בצפורין לאמריה טן דלא
 זמין דרוסה אלא מחיים
 לאמריה לאחר מיתה ואין
 דרוסה לא בפונה לאמריה
 שלא בפונה אבל אם
 דרס ונהרג ועדיין ידון
 בדרושה עליה דאך קאלו
 זל כיון דשאקיל לסיחופיה
 הוא דשאדי גיהרא ועני
 ענד מא ידע מנאלינה
 יצע אקם ספק דרוסה
 אמורה וספק ספיקה
 מותרת ספק דרוסה
 כיצד אדו שנמצא בתוך
 השוורים ונמצאת צפון
 תלושה בגבו של אחד
 מהן זהו רושם הדרושה
 וספק ספיקה כיצד ספק
 על ספק לא על אמור
 לא עלי ספק כלל ספק
 סונדא אמור כלל ספק
 סונדא ספק קניא אמור
 קניא הדיא ספק ספיקה

ה' לכוונה
 ומומחה
 ב' ב'
 יין אחרים
 ונת שהיה
 גתח ליה
 ה' מסוגי
 אשף מסוגי
 ביון להא
 ולאמורה
 ח' פיהא
 תפסיר
 גל כה
 לא מן א
 ד' אוש
 גל כה
 ה' טרפה
 ו' עדה
 ז' או ל' הוא
 ח' מטא
 ט' ען דאית
 י' ל' בשר
 י"א ק' ג'
 י"ב חומור
 י"ג אחוז
 י"ד נכד ראשון
 י"ה ום טריפה
 י"ו עליו קדא
 י"ז מא ל' א
 י"ח כחמה
 י"ט אחד אלם
 כ' נא נאד
 כ"א אמא לא
 כ"ב נכחמה
 פירוט

לפי תחריט לא ברוב צלעותיה וצלעות גדולות שיש בהן מוח מחצין של מוכר
 השדלה. לפי כחן אלוטם צבני מעיטם עד שיאדום הבשר כנגד צבני מעיטם ובקומת
 עד שיאדמו המוטטן עצמן. לגואב. לפי לקימטן אגסם עצביות כמח יתר
 בהם לא גדארתם צבני מעיטם דקחוק. יתאר בהם ולו כחן בעוד מנהלם וכדוקל
 דהרא בהן מקלחקלי יעני אסם יחוק אחרדק לפי יבאן רוטם אדרוסה אחמר
 ולחם אחמר כמח יבאן שלא לנא דאך לגואב הטלם אן קולה שיאדום הבשר
 דאך מלצוץ כמח הו' אביץ מן אלחם וקוואם נימוק הבשר דאך גלחם אחמר
 כחן שך עצבית הל היא דרוסה אם לא נשוי מנהח עליו גארל פאן תהרת פקד
 וצלה אסם וחן לים טהיח פנימה וקל קל איצא יוכל מן שחומה ונקטרמנה
 קטרה עליה"

ספק דרוסה והיא מותרת

פרק ששי

נקובה כיוצ' אחד עטר איבדים והלב

עם הקנה שלו תלתה קניי הווי חדמיט ללויב' וחד

פריע לכבדא' וחד פריע לדומתה' והמסוס ובית הכוסות

המסוס הוא שכל ארמאנה טבקאת טבקאת ממלוזה

אתמל' ובית הכוסות הוא טדף אכרש עלי שכל אפוס

והיא מטיין עיונא כבדא משהוד אצורה ענד גמוע

דבחיין. לפי כחן אלה ניקב הקדום התמטון טדיפה

לאנה ילם אמך' והוא קולהם זל משום ד שדיאקי דולה

נמתחים בגויה' ושדיאקי היא לערוק אדקינה לממתדה

פי אמוח לי אקדום' ופולין המא לעצמין אף' ממוכר

אקפא פי למנפע והו' שבה חבתי אפול' אעלם

אן שאיבדים מנהח פתה דייסה' וסתה מדווסה' וסתה לא

לא דייסה ולא מדווסה' ו דייסה תרביץ הווסט' וקרום

של מוח הראשי' והלב עם הקנה שלו' וקני הכבד'
 והדיאה עם הקנה שלה' וסתה מדווסה' המדה' והדיסה'

והנבס

והב
 וד
 מד
 והב
 הת
 המ
 מע
 ולא
 שמו
 לק
 הן
 תכל
 קול
 לג
 הו
 הד
 זאב
 כס
 דאך
 אפ
 גרי
 גרי
 כו
 אמי
 שת

לדיחה

שדה שלום

כדל יהיה לקדמו ריון אחד מהן
 ועני בפסוקת העור מור
 השדה אמא אלא עקב פסוק
 מותל קאון הכטם ולפנים פלגים
 בנהב מן הסולין ולחוף כלחוף מוח
 חוטאשלה בין עצמן תיקון של
 תיקון דאישורא לחומרא ושרח
 תיקון וקפני עלי לחומרא והחגב
 מלך ותעבוד תיחא באוגדך נהא
 לפצה מן בלה' לתלמוד נאש
 שין מלל מא יקולן דחתימין
 לתתא נאגריץ כי דרך לה לחתא
 לזאך האיה אלפצה מעלה
 שתיקון דא תיקון לשון נוטריקון
 תשבי יכדוש קלות וחמודות
 בהמה שהלשונה דבר שנוקע
 בני מעיה פגון קורט של חליות
 קאן בקרמין פסולה בעלן פסלה
 בעצים פסקן קאן הלשונה ולם יקול
 האכילה אד הוא לם לאומרה
 אן תאכלה הלכ שניקב לבינה
 שניקב לבית חלבו געל ללקלב
 תגויסין נאחד סגיר כפירא מא
 יזי לשמא ופיה אדם אמנטבך כל
 חאר לגדיני נואחד סגיר מן מאילי
 אומין ופיה יכון לה חיואני וכדן
 סגיר לטפה לרוח והאיה לשכל
 פי לטוור אמא אמטתק הוא עפם
 דאך ודלנך בטוש בהא פי לשמא ואחיואן שגם למטתקם לפונה יטוין והמעל ענא
 לאישר אכתיך מן אחימין וגעל להם אקלב גליין ללא תעל אמאת או אחאי ז
 גריני איה כי באטנה וכאן מקטטול מן ברוט עמא שכל אטודין טאן טאן ז
 גריני איה אסתלחאק מבדאהא והוא אוול מא יתכוון פי אחיואן כל איבד שאמננ
 בו שאם ניקב כמה שהוא טריפה בכל חם נוטלי נחון וגרנא ל' עד בער ז
 לאיבדים ביתר וחסרון מלל חקר הברקן נאטאן שני כדוקים חקר הריאה נאטאן
 שתי ריאות תשובה אעמא איה הי ריסת לאימכן עומרהא ולא זיאדיתהא והי
 איה קר ביוגא זכ

והברק והמקוק ובית הכוסות
 והדקין וסתה לא ריופה ולא
 מדיופה הטחול והכליות
 והביצים ובית הדחם ולרוי
 התחתון והיד כל אחד מבני
 המעים מעלם אן בני
 מעים סתה אדקיק ואצחים
 ושאעורי ואקולנג ואלמותר
 ואמלכך אדקיק הי לאמעא
 לקדוזה או לקיבה ואצחים
 קן איה יונד פיה שייא מן ל
 תכלי ושאעור הן סניי דיבוי וז
 קולנג הוא איה אלא אנחער
 לגדא הלך אחיואן ואמותר
 הי לחלוחלת ואמלתך הוא
 הדר הכנה בני מעים שבא
 זאב אן כלב בד' תליין
 כסכין בדבר ששבר בד'

שן של מול
 עיים ובקומן
 כמתי יתר
 לם וכדוקל
 סקה אחמר
 וידים הנשר
 חם אחמר
 נהרת פקד
 נקטל מנה

והלב
 וחד
 וכוסות
 כלוה
 אכיס
 ע א
 פה
 דינה
 מתדה
 וכר
 לם
 סתהלא
 קרום
 ה ודקוס
 ק

ובזאת' ובכלב' ובבט מעים' ובמבה בדוכן' ובמקום
שיר הטבח משמשת בו בדיוחה' המשהיתר —
שת טורף בו ההדמה' אעלם אז פי הלה להלכה סתה
אחכאס' ג' פי להלכה' וג' כחדג מנהא' ג' פי להלכה'
לא כמעט העוף' ומקדאר מא וחוז שזי מן אתכל'
לב נענף מן הדג' ובלאה'מא חדאס' לג' חס חזר
ונתערב עם האעי ונעשה אחד משני ראשון והוא

פיר עניי פסיקייט בקרקבן אלה
ניקב זה שלא כנגד זה בשלה סמ
ליס כדלף פי אושט' אגו קלא פונק'
דקרקבן מונח טיח לא גמר ולכ
רווח ולא מתדמו ליה הדאדי כדדאדי
עניי מנה קאפן אמא אושט כעוה
ביה מתחא ליה כמדא ליה זמטג
דמתחא ליה אהדאדי לקדאדי והו
כנקב חד וחאקיר' כך פירשו זל'

מותר' וג' כחדג ענהא'
לא אם היה ראשו אחד
וקונו שנים טריפה' לב
אם היה ראשו שנים וקונו
אחד טריפה' לג' ראשו
שנים וקונו שנים —
ואמעיותו אחד טריפה'

פרק שביעי

שני קדומות' יט
כילדייה סבאקין כחדי אנתקב אהדה'מא דון לאפר
מותר' ואם ניקבו שניהן זה שלא כנגד זה מותר'
התחיל בשחיטה ושחט כל הקנה ואחר כך ניקבה הדיוחה'
ואח"כ גמר השחיטה' דלף כגון שזרק בה חץ או —
דומח' וכיצד עושין בה מיתנין מכינא חלשא ומסרקין
לה' אם היו מלאים רוח' קמאהא כנארו תש צוד'
כלטבל לממלי ריח' או מים זכים' קמאהא כנד' י

תשביה

תש
מוג
סנא
טינ
בהת
גמק
לא
דק
דיץ
חמי
ברי
אע
כלו
תדא
או
אכ
חלמ
צפר
כאב
או
כא
דבי
לה
דיו

תשציה כלצוק אממלי מא' או לחה הנמענת כדבש קמחא

מוגמל והו' אשי אמתלסך' או לחה יבישה וקטה' קמחא

ט

כיל לס כחן ריאה שניקבה ועלה
קרום במכה אינו כלום' לגן לחן
לרוח מתחוך בהא דאומא כלפדעת
הרכתהא' וכל לקרום' וכדלך העם
אושט' לס כחן האם שלריאה שניקב
ודופן סותמתה טרפה' ואם ניקבה

במקום חיתוך האונות ונשר

סותמתה מותדת' הטלם חן מכחן

אם וקיע כלא וחתם פיה לפרומה

לחן אהוא ידכל ביניהם ויסמך

אמא מכחן' לאונות צויה פוחתם

פיה לפרומה פכאנת פשרה' קאו

כיולך אמרל משום דרוח ליה שלמא

ושליט ביה ניקא לא צרו דחמר רבי

שמואל כל הספר נולד מן הרוח למכה

אכל במקום חיתוך דאוני יש מקום

צר דלא שליט ביה מורדא אם עלה

שם קרום מחמת משה' ונמך גדון

כשרה' למה נקרא שמה ריאה

שמאירה את העינים אבטיא להו

על ידו אפילה' או על ידו קמנין תה

שבע דאמר רב הונא צדיקוהיה

אומא פגומא וריאה דולה בארבעה

ואיל לא אפלה זכנה פגומא וליכלה

או לאו על ידו קמנין ירוד בהא

אנהא אנפול עינין ותקרד אבער

ותמדה אדא אדפול מעאקא

שקאקיר מעלומה ענה לאטבת

והו' אצל אדאזינאג וקניל הילג

צבדי' ודאר פלפל עבר אבחר

וש של ביין אשעאם' דא לס קמנין

אנארי' לעלאכתהא תרגם צור

טינרא' ואין מרמין מדיחה של

בהמה דקה' לריחה של בהמה

גסה' טחן ריה' בהמה גסה תמיל

א' אפואץ' וריחה של בהמה

דקה תמיל א' חרדה

ריאה' שנטתנו מרואיה

חמש מראות אסודות יש

בריאה' טוהן' שחודה כדיו

אעלם אן אלויה' אפודא

כלון אחר' אמצרי' באבי

תראבי' או ודוקה בעין הכטות

או אכצרא כלון אדארי' א

אכצר' כאבי תראבי' או בעין

חלמון ביצה' או אכצרא כלון

צפרה' אביצה' בעד נלחגהא

כאבי תראבי' או בעין חרוע'

אן אכצרא כלון אעצפר

כאבי תראבי' או כמדאה

קבשרי' או אהמדא כלון א

לחם ומי תקלה' ועודתה

ריאה לכנגסמה דיקק עקיל כפוף מטתקין

במראות השוכחות שבה רואין

במקום

ד

כה סתה

אחלפה

אתכל

אם חצר

והוא

ארה

ידה סא

קאפון

דלול

לפראדי

אפודא

זמט

דיו והו

ל

לס חן

אכר

הדיחה

או

דקונין

ל

ד

ולם תחדם בהרה לאוהן
 אי בעד אנפק לאמרס
 בליד - נמצאת
 כעין קדויות של דקל אהל
 אזל עק אנפל והו קריב
 מז לון אדארי אהנשי
 אכזר בגברא תרחבייה
 תרכב אפק לא הי
 כלון לעצמך ותכון סדין
 ולא הי כלון אדם א
 מאיע ותכון כשרה
 אדבע מדאזות מותרות
 יש בה ואו הן שחודה
 כרחול מעלם אן אדייה
 אצקה כלן אכחל א
 אתמד בראק שפאק
 אן ידקה בחצורי אן
 אכזרה כלון אכדאית

דרתי ומעיינו ומתידין ואוסין ופוסין
 ומחלידין ומקלין
 מילש אחר כעין דיון דאך לצעק אכלגם
 וקוה אכלט אקדאוו פעין הכשו
 וכעין חדיע לצעק אכלט אצמאוו וקוה
 אכלגם הלמון בינה לצעק אכלט אהמאוו
 וקוה אצמא כמדאה הצטרף לצעק
 אצמא וקוה אדם מאר קרב למדאות
 אהרבע אטפאיע וצאדן חמש מדאות
 לאן שחוד אדום הוא אה שלקה ולמא
 לם ימלין למדאות שו חלאוסי חרמם
 לאן מדאות האסורות קדם אסתחבם
 מיהא אמרץ ומא להא עמד דוא
 ככאנת חרמם אמא אמוגרות קד
 יסתחבם מיהא פקד וימא להא

פירוט אחר אדיל עמו למדאות אסורה
 חק חשך משחור תארם לא נכחו בחובות
 צמד עולם על עצמם ובש ששך היה כעץ
 נאדיל עמו למדאות אמותדות מן קו
 זכו נגידיה משלג צחו מחלב לם
 כאן לעוף אדוי נפל לאור ונחמדו בני
 מעין ערבה ומא אבגמה בלא נדאעי
 להא מואך מעלם אן לעוף לכותרה
 חרופתה ורכאיה גסמה תאמר מיה א
 נאר קרוע ימא אפהמה לשרה גשמה

וכאן מדחיתה לם תצר אטאר בני מעיה הריאח שגמציאת נפוחה כמון עיקר
 חרונות של דקל אומדין אותה מסכה וכאן נכחן נגד רבינו עדה אן אדאות
 מעלם אן אלו היסקת הירמאם זקיי ונתאד מיה אנפק ואין ער פי עט ריפנות
 וראם טבלי לא ינתאד מיה אנפק אדא פקך וזנלך קו רבינו פי ערך נפוחה ושומות
 יעני לם ינתאד מיה אנפק לם כאן אם פחדה בידו שמים מותרת ובידו אדם שרופת
 לגואב בידו שמים מותרת לבערה ענדהו פתדעו לשתתא לעבועי כמא קל
 מחצתי ואני חרמתי ובידו אדם לקרבה איהא לא תרגע לשתתא לעבועי שנ
 ומוראכם וחתבם יתו על כל חיות השדה מאת ששמצאת בריאה כגון ש
 שהרגיש בה במשמוט קדי תולעת שהיתה בריאה חקתה שאחז השחיתות

תקו

פות
 שפ
 אן
 למ
 אן
 אן
 בר
 ח
 י
 ממ
 הא
 מן
 הוא
 הדי
 יש
 כננ
 ואכ
 מקכ
 ממ
 אס

תקוב ותתן למי שכשהויטה שחום לבינו
 חפץ במות הבהמה דחקה לצאת ונקבה
 לביקש המימות או אפשר שבשדה הבהמה
 חניה או אפשר לתולעת לנקב את הדרך
 שודדת הריאה שמדחמת תמיד נלי הפקק
 צומת הגידים הוא מן העצם הקטן שבין
 העצם הגמכר עם הרוש והעצם האמצעי
 והוא מחובר בפנקים ונקרא בשון משנה
 ובלשון לעז בודוטרף ובלשון יוש מעל
 אפאן למעלה

ויחל נבחתהא צדא
 שפאף או אדומיה
 או אהמדה כלון אדם
 אומאיע צדאק שפאף
 או במדאה הכבד
 או אפודה כלון לכבד
 צדאק שפאף

ח פרק

שמינין קסדה כי צי שני איובדים העלם אן
 אהסדון בריאה ינקסם קמין אהסדון

ממנין האונות והסדון מגופה הוא חסדון ממנין
 האונות הוא קולר' חסר ממנין האונות ונמצא אחת
 מן השמאל או שתיים מן הימין טרפה וחסדון מגופה
 הוא קולה ובן אם חסר גוף הריאה אעפ"י שלא ניקבה
 הריאה כמי שהסד ממנין האונות וטריפה והמש האונות
 יש לה לריאה בשיתלה אותו אדם בידו ופני דיאה
 כנגד פניו שלטה מן הימין וענים מן השמאל קאו אל
 ואכהא כלפי צדא דנפוח לה ג' מימינא ותלמא ישי
 מסמאל ובצד ימין ממנה כמו אונן קטנה ואיבה
 ממנין האונות יעני איבה ממנין האונות לפיכך
 אם לא נמצאת הודד מותדת' עדמהא אחקן מן

אומקין ופוקין
 לצעף אבגמס
 ון הכשור
 צפדאוי וקה
 כלט אדמאוי
 די לצעף
 צבב למדאות
 חמש מדאות
 ולקה ולמא
 ושי חדאם
 אמתחאם
 דדוא
 תת קד
 דאות לאפוח
 א נכח בקובות
 ששף היה בעץ
 ותדות מן קן
 חלב לם
 חמדו בני
 בלא גרמעי
 וק לכתרה
 תר טה א
 שדק צמחה
 זמו שיקר
 אדמות
 טריפונ
 וחה ועומדת
 אדמאוי
 בפא קל
 טביעו ש
 אה כגון ש
 השחיטה
 תקוב

מיד לם כמות לאונות ג' מן הימין וב מן השמאל לאוב לם פה א
 אדם לאחר גלויני פי בהה' אומין אכתי מן אשמא ועל להא ג' אראן
 ובריון עליהא אמא לשמאל אהל
 חלודקה פכא תנתין מן אראן
 יכפין אודרה מן גהה אומאני
 תעד פיהא לתבריון ענה לקלב
 נהי איעא מלתקויה למחרב לקלב
 פלדאך פאטת נטויה נאן לקלב טעק
 עניהא לם פאנת הינדרה מן האונות
 אן טאנת לעומת הלב מן ארת
 ואן טאנת לעומת העלבות אפודה
 לגואב נאן אדוי פאנת לעומת
 הלב פלא יערד פי יחדך לאנהא
 תוידני לתבריון עני לקלב נאן
 פאנת על גבה נהי תעבס אהוא
 לוי פחדג ונתק לתבריון עני
 קלב ויחלל מן אחוואן צדוד
 כצירה

וגודרה לאנהא אם נמצאת
 נקובה והיא טרפה ווגודרה
 אחסן מן עד מהא לבונהא
 יופא פהא אדוי חסרן האונות
 מצד הימין בהמה
 שניטלה האוס שלה אן
 שניטלן הכליות הן מוחדת
 דאך בחולין אמא בקדשים
 פקולה לקו תע ואת שתי
 הכליות לא אחת ולא שלש
 בדיקה עד ככול ובקשה עד
 יעני אנהא תבון אהל אהא
 פי בשע בדיקה עד ככול וסוכ
 בכלל טרפה ובקשה עד בענבה
 וענבה בכלל טרפה ודוקא שהיאונה
 מחמת חולי אם היתה קטנה
 מתולדתה פשה וחיבי ידעינן היא
 מחמת חולי אולא אי חוינן חקדוים
 שלה כווצ בידוש שמממת חוין הוא
 ואם אינו כווצ לא שעשוי כמדת
 פוליה מוכחא מילתא שמיתלות
 כפיתה היתה כן ובשפה פדכי בשע
 אם נמצאת בפוליה להא העפי שאינה פרוחה אן

בענבה עד ולא עד בכלל
 אדוי כמות בדיקה עד ככול
 ובקשה עד בענבה בצמצום
 והיא כעדה וכן אם לקחה
 הפוליה טרפה והוא דמאטי
 לקותא למקום חרץ וחריץ
 קייא חיווארו דתותי והו מן
 גמלת ז שמעיתא וכן
 אם נמצאת בפוליה להא העפי שאינה פרוחה אן

שנמצא

שנה
 אוסי
 מוגל
 מוגל
 כשר
 צדוד
 צפופ
 צנה
 כשד
 כשגמ
 מלא
 ואם נ
 וכתבו
 כמור
 החו
 פופ
 הקי
 בין
 ולקר
 סד
 מפ
 אי פ

שרה שלום

כיר כוליה שהקטינה ביותר כזה כיוצא
 מירש הראשון על דיוקא הקטנה כוליה
 מחמת חולי אצל אם הקטנה מתחלת
 בדיקה כשי' זקן לקות והוכיח זה
 מדאחמד הקטינה דמשמע עד שהיתה
 גדולה מצנה קודם לנאן ופוצד בודדין
 אם מתחלת בדיקה כן אם לאו בודדין
 את מקומוהא אם פגלו מלא ואין שם חלל
 סביבותיה ולא רבות ככלל אם נפרד
 שבריהיה מתחלת בדיקתו כשרה ואם
 נמצא שם חלל באחת היא חלל אכונה
 ואסורה ולפי דעתו העירכ'ו לטעם
 לכאן ניטלן הכליות עם ניטלן שכל
 ידי חולי כיון שהקטינה לפחות ממשמש
 כבר באסורה ואיך תקנוד להפשיטה
 צריך לבדוק מקומן אם הטוס שלהן
 מלא חלב ואין שם אה החוטין כלבד ואם ניכר שזה תחלת בדיקה וכשר
 ואם נמצאת חלל ומקום דק ניכר שהיו לה כליות דקות שנימוחו וטרפה
 וכתבו הגאונים שאם נמצאת בכליה דם שאין זה לקות וכשרה נכונה

שממצאו בה מים עכורין
 או קרוחין פסול בכליה
 מוגלא כשר בריאה
 מוגלא פסול בריאה נקב
 כשר בכליה נקב פסול
 בריאה אם ניקבה כשר
 בכליה אם ניטלה פסול
 בזה ובזה מים קרוחין
 כשר בזה ובזה מים זכים

בשגמרו לכלותן ולהניק ולפיכך
 מלא חלב ואין שם אה החוטין כלבד
 ואם נמצאת חלל ומקום דק ניכר שהיו לה כליות דקות שנימוחו וטרפה

פרק תשיעי

חוט השדרה שנפסק העור

מי' לם כגית אלה תפסול
 בכליה ולא תפסול בריאה
 אעלם אן אמתויה אעזרה
 זו אכבר מינה עמורה אגזא
 זבתנותה פלגף ככשא
 עליוהא אן תנתן ותתרה פי א
 בוליה נחתתהא אא בול ואמא
 אריאה ליסת בולף לאן אהות
 ינשפחה בולף קאן על הפה
 מחתך כל מינוי מאכלות לשון
 אומד שחיקת כל מאכל ומשקה
 הכוך מוחנת ודוכת'ו אהכד

כמוקה כיצר
 החופה את המוח שרה חוט השדרה
 כיוט אצלכ' וכלבד שופסק רוב
 הקיפוי יעני אכתיך אחרתה אפרך
 כיון אפרך זאכפסך זאחתך זאשבר
 זאקרע זאקרד אכפסך זאערך זא
 סדק זאטוב אחתך לא יפון לי פי
 מכתל אופי אלחם זאשבר לא יפון
 לי פי אעזם פקט זאקרע פי אשור

ובלם מהן א
 זא אהאן
 זאם נמצאת
 זא וזגורא
 זא לפונהא
 זאן האונות
 זאמה
 זאפה או
 זא מוחדת
 זא בקדשים
 זא קת שתי
 זא שלש
 זאקה עד
 זאקל אהא
 זאפול ופול
 זאבעננה
 זאקא שהקטינה
 זאקטינה
 זא ידעוין היך
 זאיון שהקדום
 זאמת חול הוא
 זאיוי כמדת
 זאמתחלת
 זאפדי כשע
 זא
 זאנמצאו

מבטלת ומתקת כלל איבד הואו
מה זרקת כל מיני משתאות שלא
הלב והדימה והמוח והטחול לזקחות
השמרים כדו סימא תלול בוותר ובן
כל האיברים לפי צו

ולקדך באתדוור נפוליה
פוער חכם אנפולה אם נפלה
והלכה אין חוששין לה ושוחט
ואינו צריך לצדוק לא עמדה

אסוף לשחוט אותה עד שתהיה מעת לעת בתוך זמן זה
כיו חוט השדרה פוט לעלב יחד מיה
לחם ולחרכה לי גמיט לבין בערוק דחק
תשטעב בחליות של שדרה סמא נכסר רוב
עורו באתדוור טריפה וחוט השדרה לך
אבתי לקפא עד סוף פרשה שניה ופול
שדרה יח חלניות מפתידות ושטס כדשות
מדענה וממיות כדשות לפי שחוט השדרה
מתגדש משם נשתי רגלים ולעוקץ צורתו
צורתה יתארו רוקנתה מעטנא דלא אדא
וגדנא אלקב או לכד מתטאול מן
תהשם מה חרם לאנהא תגידה צורתה
וקן מעט שנא עקב ולא נסדק ולא שבר
ולק נגד שי מן לחיבים לדיו מן חבם
לדיו מן חבם שבר לאבהן שחלל הגוף
פיקט כמנא חל לאיזראיברים אמרו
באיברים שחלל הגוף ואן לאיברים
למתעלקין בלושטי ולושט מתעבר סקנה
לא יתבאר להא לא סוא אמוח ולא טחול
ואפניות ובית החם פלאך יפון קן ולא
נשבר אנפוסת או אסתרפת מן קולה
דכא שבריה פי מטה

הא טריפה וכששוחט
אותה אחר מעת לעת
צריך לצדוק יקבצה
מחמת עצמה אין
חוששין לה משום
דאמידא נפשה וכן
בהמה שהיתה מגרות
דגלהא שבדונה נקטה
יעני אצאבהא ובע לא
אכיל גנבים
שגונבין הטלחים

ומכטסין אותן לחורו
הדיד אין חוששין להן
תשובה מעליאתה עבדי
שור שהדפיצוהו לשחיט

אעפי שנפל נפילה גדולה שיש לה קול בעת שמפולין
אותו אין חוששין לו מפני שנועץ צפרונו בקרקע ההוא
תודא נפל ואשתמע קל געחותיה על דבי יצחק ושקל
משופרו שופדיה אמרו ליה לא חייש מר לריסוק איברים
אמר לא חיישונן מפני שנועץ צפרונו בה קרע ומתחזק
עד שמגיע לארץ ספ

ט"ט
או מר
אשר
שח
ומקל
אנה
מא
ללא
וממיו
עליה
בין קר
ובין דר
אמא
אמא
י
ובין פיה
לגב
השום
לדי
ט
פי
א
דא
למכ
ליו
שתי
ספ
ש
היד
לס
א

פירוש בין קדושה בין טו חן שנמצא -
במעני שחונטה כטרה או שאמר קדע-
את הבחנה וגדל ובהמה על בהמה -
דעלמא והוליד אותו הולד אין לו ותקנה
בשחיטה ואם בא על בת פקוטה כיוצא
בן הדו בנו ובן בנו עד סוף כל הדורות
כמורהו וכולם צדיקים שחיטה מדבריה
ואין הטריפות מוטל בהן כד בת פקוטה
בהמה שחטה שחוטתה כטרה ובן עז
כדוקה ומצחו בה עובדי

פרק עשירי

שבועה כיצד הוא שיטתה
לוב עלטותיה נעקרה עלע
אחת בחוליותה היא מן גמלת
נעקרה מן השדחה חוליה אחת
אדו אנכלעה וצקותי מ
מוצעהא ותכון בשגרה
הוא אדו נקצת חוליה אחת
מן אוול פליקתהא שלמטה
מן הכפלים ועני לפואצר
בהמה שנשמת הידך
שלה מעיקרו ויצא מן הכף
שלו יעני זל אטעם למכה מן עצם טרף לכרוא ושמוטת
הידך הי מן גמלת ז שמעתתא ובטרטאן התשט
לפליקתו והדו קאו זל פי אתלמוד אתא בלו אתאבו לוי
אצל אכפוקין לא ואם נפקו מותרת גלגלת

טלום כמה נערף אנה מחמת יראה
או מחמת תשובה הוא יקל זל אם
אשתבחן חך מככבויה צידו עב
שהוא מחמת יראה והגא סבינו
ומקלו ומנעלו לאנה כלמעלוס
אנה מתכחד מאצקט אחדהן ענד
מא נלתי וצדה אן וגד במחלת
ללא יוכף טיח לאף מחמת תשובה
וקמיץ פלבייח מן הגלוי אדו יהקין
עליה וקת לשדה וננפקי נכשהן על
בן קדושה ובן קלושה ובן פקוטה
ובן רכונה ובן חצונה ובן גלויה
אמא בן קדושה הוא אדו ישה בטן
אמא נפלג לולד ובן קלושה
דו עלכיהא מדמגה ונדה בפענו
ובן פקוטה דו תפתש ויצרע ונדהא
לגרב ופלג ובן חצונה אדו חצוא
הטוב ידו או רגלו ובן גלויה
אדו יכסף דחם אמנו ואחב יצא

שבוע שמעתתא וכן אם
פי שוף שנחבט על בני המים
אם שט מלוא קומתו יעני ובן
לאסא אדו רגלע ואם שט ממעלה
למטה לעומת המים אין חוששין
לו ואין באן אמא סאכן כנטלב
שתי קומות יעני דק אמא לאן אמא
סאכן פלאף קל רצינו אם שט
ממעלה למטה

נפולה
אם נפלה
ה ושוחט
לא עמדה
ד זמן זה
יחיד ביה
עדיק דצחק
ד נכסף רוב
דקה מן
גיה ופיל
עט פשויות
שחוט השדרה
עוקצ צורתו
נא דאף אדא
אול מן
יורה צורתה
דק זלנא שבר
יו פיו חב
שחלל הגוף
ום אמרו
אויבדים
לתעבך שקנה
יחז ולא חול
יפון קו נלמ
את מן קולה
פוליון
הדוא
קן ושקל
אויבדים
מתחזק

כי סולנו בהמה וחיה הנאכלת מכורסת
 בתורה והן שנים מדרגת מדקה ומע לת
 גרה וכלל לכל שהיא מעלת גדה שאין
 לה שניים בלתי העליון לפי שהצד יתבר
 שמנו ויגולה שבח ברא השניים
 כדצדו ומפני שאין להם שניים לטוח ון
 וללעוס המאכל בפי צורך הכין להם
 העלאת גרה לבתן ולטחון היטב הדי
 כפי הצורך וגעדד השניים שלמעלה
 גם כן הצורך לה לפי שהיא גוננת סגן
 השניים ומעלי האולנות בערות ואין
 להם שני צדדים כדאין ששאר החיות
 מפני שאין האמת הטורפות ומפני
 רוב החום או רוב הקור וקבות אחרות
 לפי כל מאמרת וכוננת בעת האבילה
 כלמה שכולל ומקצת אותן במקום
 אחר בעמידה בעשיה מועטת ואחרי
 צערת שתנוח בעת הזקיקים ובלילות
 היא מעלת גרה ופוחנת משה
 מעט לפיכך אם היה לה שניים
 לאעלה ועל כן לחוי לומר כן
 מאתגת השם אותנו בחזקתו ונתן
 לנו חותם השמיים לפי שהם מודיעין
 ומעידין שאין לו דודטן לא אורפי
 שאין מנוגן מן הכבוד שיעלבו
 לדדוק ולשדוף פכנו האמי והדוב והמד
 לפיכך אין להם כפי דיוקה שאין בטעם
 שלהם חדין ופרשותיהן הנקרות וקדויות
 כפי הצורך להלכות ולקפץ ולדג סודים
 ופגעות ופאמת לפי חיותנו האויה
 השני מנונותיהן מן המינין הדחיקין
 בשם אדם לפי שהצד ידוע שהלכות
 מדרג הטבע הנשק ומנסך ומשוק
 בטבעו והכרך שבעתם להבניות ולהניק ולא יאות זה לעבודי השם והבדל
 ועם נחלתו אצבע יתירה היא האצבע הגבוהה האמרי הרגל

בהמה או חיה שניטל ממנה
 כסלע אעפי שלא ניקב הקדום
 טריופה אמר רבי יוחנן כסלע
 שאמדנו באימר שאמדנו
 כיתר מבאימר וכן גלגלת
 שנחם דוב הקימה ינחבס
 אנכנס דוב גדיה ארתפתיה
 ורוב הקימה אחרתה
 ט גלגלת שנחם דוב גדיה שנסוק
 העצם כלפי נחם מונותי הכה אחת
 באין וכוונתה אכלת נחמה
 עצם כללי אם נחם דוב גדיה
 כלומר דוב קנה שישמו הגולגולת
 מן העצים ולמטה דוב הקימה יעני
 תדויהא כלומר סביב כל הדא
 פולין
ענף שלמים בגן אדוני
 אעפי שלא ניקב קדום שלמות
 טריופה מפני שקדמון קד
 בהמה שאמה דם אי
 גלגל עליהא כלל אדם או
 שקיתה מעושנת אי גלגל
 עליהא כלל לקודאוי או
 מעושנת אי גלגל עליהא
 כלל אצלגם אי אן צדדת
 וג

ולם
 גזא
 צוד
 יעט
 הד
 ש
 ש
 חב
 א
 א
 א
 ל
 מ
 כ
 נכ
 ג
 מ
 ל
 ע
 ל

ולם ידבר כלט לצמרא אף הלא לכלט קליל פי אנהאוי
 גזא' או שאכלה טס שהורג את הנהמה כבון טאפסל
 צואת התודנגולין או שאכלה הרדפני
 יעני טקרת לדפלא או ששתת גזים
 הדעים אמה אחרין והוא מים שיש לו
 שני ימים או ג' ימים או שאכלה סם
 שהורג את האדם או שנשפה נחש
 חכם בהמה שנשפה נחש שוחטין
 אותה וצולין הבשר ומדמץ לבשר
 אחר אם נשתנה מדאיו ממרא זה

אותו הבשר הרי זה אקורה לטוס סכנת נפשות' והם
 לאו מותרת ולדליל אנהא אקורה מטוס סכנת נפשות'
 מן קו תע השמר לך ושמוד נפסך מאד השמר לך
 מלדבר דברים שאינן ראויין ושמוד נפסך מלאכול
 מאכלים המאצדים את הנפש"

פירוש שבנים טריפות

נמצאו כל הטריפות המנויות כשיפרטין ואפטר שימצאו
 בהמה וחייה שבנים ולוהן על קדף טנתבאדו' דרוסה'
 אם הבשר כנגד בני מעים' או שנימוק הבשר כנגד בני
 מעיים" ניקב תרבוץ הוטט טרמה" אבל אם נסד כך
 רובו מן הלחי הריזה מטערת' ניקב קרום של מחא' אם
 טקב התחתון טריפה' ואם ניקב העליון מותרת"
 נתמסמס המוח עצמו טריפה' והוא שיעסך כמים
 או כדונג שנימוס" ניקב הלב לבית חללו טריפה"
 אבל אם לא הגיע לחללו מותרת" ניקב קנה הלב

פי' אעל אפי' אטורה
 ג' אחסאם אם שחט הוא
 תפין רוב ותפין על עורס
 גדולות שיש בהן מלא ניכון
 מחצין של מול השדדה'
 ומעלא קולה מחספסלמוס
 השדדה הוא מלא בן אלת
 ואיחבב' אי' מאילי חוליות
 השדדה"

שני טל ממנה
 א טקב הקרום
 יווחנן כסלע
 שאמר כן
 כן כלגלת
 וכה נחבס
 ה' ארתטטרה
 דאקה' ז

גברה טנסה
 ארת' קכה ארת
 אם נכחת
 רוב גבה
 מו הגולגולת
 רוב הקיסה יטני
 יב כל הדא

כבן אונזין
 קרום טלמוח
 ימו דך
 דס' אף
 דס' אן
 אף גל
 ואוי' אן
 עליה
 צדדת
 וגם
 טס יתברך

חסר המקום נמצאו שני מקומים חסר ציט
 הבוסות נמצאו שני בתי כנסות נמצאו חסר אחד
 מן המעיים נמצאו שני בני מעיים כל אחד מן
 האיברים אם חסר או הותר טריו" ניקבה הריחה
 אם ניקבו שני הקדומות טריו" ניקב זה בלצה מותרת
 ניקב הקנה למטה במקום שאינו רחאו לשחופה
 טריפה זה בחליות שאינו רוחות את האדץ"
 ניקב שממון מממנו ריחה בצד שתכדש למעני

כי מא לפניו בין נאטם מקום
 מן הריחה ובין חסר מן תצת
 ש גופתי מן למקום לאטום
 פטחה מסאוי פקטח לריחה
 קבל לפניו ובעד לפניו ושני
 מטם לריחה ולא ויתר פקטחה
 ואחרי חסר פטחה מאדק עין
 קבל לפניו ובעד לפניו וריחה
 אחסר גם הוא וראפלה לרוח
 קבל מאה גחץ לגדם ושלוש
 גם מצמט לאידיאפלה לרוח
 מא לפניו בין קן טמון מממון
 אחד מממנו ריחה ובין
 נתממקק הריחה לאן לחם
 לריחה דומל דאפי רלב בין
 אפלה פקל נתממקק וראפלה
 לקממון לפונה משד עצבו פקל
 פיה רבינו ניומוק

אכל אצבע פוע שנימצא
 בו לחה הנמשכת בזנש
 עיניו לבדוק מממון
 שתחתיו אם נמצא
 נקוב טריו" נתממקק
 הריחה טריו" כגון

אפילו לחבדו טריפה נאטם
 מקום מן הריחה קודעין אותה
 אם יצא ממנה רוח כשרה
 ואם לאו טריו" ניומוק מממון
 מממנו ריחה כיצד הוא
 שנימוק נוקבין הריחה ושופכי
 אותה בכלי שהוא שווע באצר
 ופוצא בו אם נראה בה חוטים
 לבנים בידוע שנימוקו הממנו
 וטריפה נמצאת לחה קרוקה
 בריחה נמצאו בה מים
 קדוחין נמצאו בה מים
 עכודין בכל אלו הטריפות

כי מעדת מים עכודין הוא אן וולע
 בכלי שהוא שווע באצל ופוצא בו
 ומנוחין בתוך המים וזנל של זהב
 וכיוצא בו אם נראה היונר זפים הם
 וכשרים ואם לאו טריו" נקב שונה לזל
 בקולה שחטין שחטין כלו מלא מים
 עכודין שאין הצורה נראית בהן ופוצא

אין הריחה
 אף על פי
 אף על פי
 אף על פי
 אף על פי
 אף על פי
 אף על פי
 אף על פי
 אף על פי
 אף על פי
 אף על פי

מה יהיה
 נידב
 ידא מענה
 חז מכהן
 ית יאם
 זככו טריו

ניקב
 הוא שחא
 ידא מענה
 נגמליס
 נגמליס
 נגמליס
 נגמליס
 נגמליס
 נגמליס
 נגמליס
 נגמליס
 נגמליס

שרח שלום

שנמצאת שלימה ובשתולץ אותה תיחתך ותיפול ה
 חתיכות נשדנו מראיה טרו" והן חמש מדאות
 אפודות בכל שהיא שחודה נדץ" או יזקה בעין —
 הכשות או בעין הלמון ביצה או בעין הרועי או
 כמדאה הנשרי נהפך הוטט במראון טרו" ודגא טיבה
 העור החיצון שלו לבן והכעמי אדום ואם נהפך אפי' לו
 אחד מהן טרויפה הקד הריאה ממעין הריאה האונות
 עתה שנמצאת אחת מן העלל או טעיס מן הימין טרויפה
 נתחלפן - האונות ונמצאן שלש מן השמאל נשתים
 מן הימין בלא ודד - או שהיתה בו שלש אפי' המורה
 עם הג צד שמל בה זה טרוי - בין צדק בין נטל מרוב
 הזרדין האונות מגצה טרוי בצד מן צדק בין נטל
 ואם מדפניה מתדת נסמנה הריאה משמאל האונות היא
 אונת לאונת שלא כסודין כגון ש נשמרה ראטאה
 לשלישית פדונה נמצאת הריאה בלא חיתוך
 אגנים והוא שגריה שתי עמוג טרויפה יבש
 מקצת גופה ואטלו היה שהוא טרוי הקד מקצת
 הריאה והוא שיהיה חסדון בכל שהוא טרוי
 נמצאת הריאה נפוחה ועומדת טרוי - זו נפכת
 משונה בגופה צמקה הריאה ממחר אדם טרוי
 אבל צידי שמים מיתנת חסרה דגל צין -
 מתחלת בדתה בין טעאר טרוי - או שהיתה יקדה
 רגל שהיתה כחפר טרויפה - ניטלה צומת הגידים
 פדונה - והוא שישל דוב בעין ודוב מנין או פולו
 ניטלה הכבד טרוי והוא שלא ישאר זה כנירת

נמצא

צמ
 לחו
 עד
 טה
 והוא
 ובג
 כול
 והוא
 כבד
 אחר
 שני
 שא
 שני
 אע
 ככל
 גפכ
 טרוי
 כולו
 נמ
 ונת
 שיש
 שניכ
 הבש
 והוא
 טפר
 נגל

אכה יעלם אנה עשה תשובה גמורה וילבט שחודים
ונתעטף שחודים כדי שיכנה לבו לשמים ספ

פרק אחד עשר

כל בהמה או חיה או עוף וגו' כגון

בהמה שנפלה ולא רבבה תשהה שנים עשר חדש
לאן אחוואן תכתלף האלה בחסב לארבע לטבאע
וצבקה עד שתלך וכדלך אבהמה לא אנתא תכתלף
חלתהא פיהל אולאדה שלטעינה ראשונה למשך
לאוול ואסור למכור ספק טרפה זולגנוי כך חסור
למכור לישדל החסוד למכור לגוי בשם שאסור
למכור לגוי ללא יתעדא משום ולפט עור לא תתן
מכשול מתל דלך דגן שטבע בנהר אסור למכור
לגוי קודם הפסח גזרה שמה ומכדנו לישדל בפסח
וכדלך מתל קו זל דגן שטפל עליו יין נסך אסור
למכור לגוי גזרה שמה ומכדנו לישדל כל

בהמה חיה ועוף בחזקת בדיאין הן ואינן צדויכין
בדיקה שמה יש בהן טרפה לפיכך אין מחפטיין על
דבר האסור לפיכך דיאה שהעלת במחזין
אנבאת שבה אדמאמול מין ועמח האדמה או
שנמצאו סרכות סווד מין אם מחוט ועד שדוך
נעל מא אפרק בין אחוט ולקרד אחוט מגדול
ולסרך מפטוח וכך אם נמצא בה אבעבוע מלא
לחה הנמשכת כדבט או לחה יפעה וקעה מן

הדין

הדין
לאן א
ואן א
והדי
אותה
המנ
הדיא
ומנין
סדכא
ב א
אולב
הסד
לאונן
או שנ
מדול
או אי
חומא
איהן
והחו
הן א
מן ה
מקונ

אם נמצא חוט היוצא מן האוזן ללב
 ז' או לטדמט הפצד' ה' או לבין
 הלצ' ט' או לודדא' ו' וכן ודדד'
 שנמצאת דבוקה בפוסה י"א או
 חוט היוצא ממנה לטוסה י"ב
 וחוט היוצא מן האוזן לאוזן
 שלא על הקדד' י"ג קימן להם
 גם בצד לא בחרה מטון בזה "

כחוט השערה אוסרין -
 אותה ז' וכן אם היה
 מן הדימה חוט משוך ללב"
 ג' או לטדמט הפצד' י'
 או לבין הלצ' ה' או לודדא'
 בין שהיה החוט מן האם של

טל דימה בין שהיה מן האוזן ואפילו היה כחוט השערה
 אוסרין אותה י' וכן ודדא שנמצאת דבוקה בפוסה
 ז' או חוט יוצא ממנה לפוסה אוסרין אותה י"א
 וחוט היוצא מן האוזן שלא על הקדד' אוסרין אותה י"ב
 ט' אם היה חוט יוצא מן האוזן לעצם בלצד אוסרין
 אותה' וגמיע אסרכות אחרים
 במפת מדדות' ואיבדום או איבן
 מגוינין בנהב לפיכך אם היה חוט
 משוך איהם הבהמה אסורה"
 צא הגוי או הישראלי והוציא
 ספק לגוי קבל אישראלי למצא

תעדה אישראלי והוציא את הדימה
 קודם שתצדק והרי הוא קיימת וקו מפת כישוש
 המכה ג' ועני אסתמדאר לעודה' ודבר זה הפסד
 גדול ואיבוד לממונם של ישראל' לפי שהתורה חסה
 על ממונם של ישראל' לט'

פיר מעשה' כעס אחת שמעו גאונים שדגיניו יעקב גאון ז"ל בדף
 קרבא דליבא ומתורה נכנסו מצלו מר אסימו ול יצחק ול יצחק
 גאונים ז"ל וכמה תלמידים עמיהם אמרו לו רבינו אנחנו שמענו

עליך ש
 אני מתי
 פעמים
 הלצד ה'
 אחר ה'
 תתברק
 ונפחנו
 אותה'
 שעמנו

השור
 משוכ
 אותו
 לאנה
 לאיגו
 ראוויר
 לטטען
 לאן ג'
 מן א'
 לאכיל
 כאן כ'
 כדד'
 אן ז'

עליך שאתה מתיר סדכא דליבא אמר להם חם ושלום לא סדכא דלכא
 אני מתיר ממט והאומרים מעמי חנם ידעים כי יש אני מתיר אל לב
 פעמים תהיה הבהמה שמינה בנותל וירבה החלב שעל הלב וכן חלב
 הלב דחוק הוא בין האונות ועינוניתא דורדא תדבק בחלב הלב לא שחוט
 אחר חם ושלום יכיון שחטפה מנענע בליאה בנמחה ומה מיד
 תתברק חלב הלב מאנני דיהא ואם פירחו ביד אין בכך כלום הוא כי
 וכחנו ונמצאת שלומה מן הנקבים ואין שום חוט בעולם שינקוב
 אותה וכו' שאנו מתירין השיבו רבוננו יצחק גאון וכל התלמידים
 שעמנו נאמרו לנו יצחק ברי רינו אם אתה עושה כן אין אנו חולקים

פרק שנים עשר

השוחט אותו ואת בנו כיף קו זה השוחט אחדון לוקה
 משום אותו ואת בנו ימא אוגב דלאך אין יקול משום
 אותו ואת בנו כהנה יקול משום שוחט קדשים בחוץ
 לאנה ולמה עלי דלאך כדת לאנה יקמא מחוסר זמן והו
 לא יגז תקדימה אי אין תגיב לשמס וקו שחיטה שאינה
 ראויה לאכילה שמה שחיטה לעטן אותו ואת בנו לא
 לטען כסני הדם לאן השוחט אותו ואת בנו לעג חיוב
 לאן אי לא בוחה תאצתה פי נפסרה ולו כאן לדיבא אסור
 מן אגל שואכר לם קל שמה שחיטה ואינה ראויה
 לאכילה למא תעדא ובאן תחדימהא מן באב אכר ולו
 כאן מן באב פסאד פי לאצחה כל היא שחיטה כשה
 כדאוו וללאך כאן לוקה על שחיטת האחדון ואעלם
 אן למנה שה תדל עלי אצאן ולא מעג מן קו שה
 בשנים ושה עזים ספ

דיון
 ללב
 4
 לורדא
 חם של
 שעה
 יוסה
 ה
 תה
 אומיו
 שלומה
 לאונן
 סדכ
 אכל
 אכל
 מר
 מנה
 ר
 ז
 סה
 דק
 עכו
 גך

פרק שלשה עשר

הלווקח אם על הצנים קול לא תקח האם על הצנים
 הל דאך אטפאק מן אלה עליה או פא לעלה פידאך
 אגואב לים דאך אטפך ולא רחמה עליכס ואנמיה
 היא גזירת הכתוב כמא קא זכרונס לבדבה האומר
 על קן עבד ויטעו רחמך ועל טוב זכר שמך משתקין
 אותו שאלו היו מפת החממות לא התיר לנו שחטה
 כל עיקר והוא עלי דאי מן ידא לא עלה לאטרועה או
 מחדר אנך ואמא ין על טוב זכר שמך משתקין
 אותו לאן ואגב זכר שמו של הקדש על טובה ועל
 רעה כמא קא אבמים זל כסם שמדכים על הדעה
 בעצת נפש כד מדרך על הטובה בטובת נפש כמא
 קאן מ מסרת לליתות בדות שדליל עלי דאך קא דוד
 עם בום וטעות אמא זכרם ין אקדא ידה ויגון אמא
 זכרם ין אקדא הינה רובת על בידים שאין שלה
 מתל טוד אנל לאגמא תגמע פיד נטל אם על לבים
 לביך ולו מן גידמא וכו' קורא דס אנפיה וטביל בחד
 דגד ולא ילד מא אברך בך רובת שלקח אם על רבם וקדש
 ויושע וזעפ עכבי אגואב חנות אגב פד סל נטל וט
 לט חסד ואחי ליה אל די בדיק זכר שמו
 ושאמלה נקטם עלי אולמד מנת מחמת עב גבתי
 ויושע היא מן טוב גלמא עלי עגה ין סל ין שר
 אולמד ביד ליה מן גיד שאמלה עליה ומעפעת

הגמגך
 האפר
 הואפ
 אדאנ
 ויען וי
 לאנ
 שפור
 פכור
 אות
 לעיד
 פהו פ
 אנה
 פילד
 קו ופ
 תחדו
 טוב
 טוב
 אסוד
 טוב
 ששל
 השו

הגמגמ באגנחתהא עליהן פקט וקא אכתאב רובצת על
האפרוחים או על הביצים" ולא יקול ביניהן או בצדוהן ולדאך
הוא פטור מלשלח וקו מקור לזכות בביצים ימענאה אן אנטאן
אדא גזר הן מרחף פלא יזול זכיתי במא שיש בקן מדה וק
ויצן ויקול אן קך מלכה מתל נכסי גר שמת ואין לו יורש
לא נכסין הפקר וקו ולא עשה דוחה עשה מתל מצות
שלוח הין מתל טהרת מצורע וקו עוף שהרג את הנפש
פטור מלשלח מכין שהיא מצוה להצוא לבית דין לדון
אותו שנ' והוא עד אוראה או ידעי וכל שהיא כסול
לעידות ממון אינו מעיד לו ואמא אדיון אף יגב עליה
כהו מקלה מן קו וכי יגח שור בנין אב לכל מזיק כמבא
אנה שור או חמור אופרה או עוף וגיד דאך ולא עליה
פי אהבם עלי לחיומן אהבם ולא אמרה זקתלה כדו
שלא יהיו תקלה" ס"ט

פרק ארבעה עשר

קו וכן השוחט פלאים או סמק ביום טוב מא אעלה פי
תחרים יום טוב מפני שהבסוי מלאכה ואין מחלצין יום
טוב על הספק לא על הודאי אמא אסקא לא יגלא ביום
טוב ולחתי לא יצן אנהא חייה ודאית ויפל שחמהא והיא
אסורה מספק ואמא אחייה אודאית פיגטא דמרא ביום
טוב בעפר מוכן במא ביון פי שבת יום טוב פני
שחט חייה או עוף ובא אחר וכסה את הדם שלא מדעת
השוחט חייב ליתן עשדה זהובים כמא ביון פי הלכות

ע
ד
א
י
ק
ו
ע
מ
ז
ח
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט

שדה שלום

חובל ומזיק ואל דליל מלך כף
אחת עשרה זהב מלואה קטרת
ומעשה באחד ששחט עוף
ובא חבירו ובמה את הדם שלא
מדעתו ובא לפני ל' עקיבה
וחייבו ליתן לו עשרה זהובי
לם פתם רבינו הדא אכתאב
במצות כסוי הדם ולא יפתמה
במצות שלוח הקן אף והיא

כפר אמרו חכמים על זה הכסוק
תחלתו ברכות ואמצעותו דברות
וקומו מצות כף אחת מנין כף
מאה כלומר כל ברכה אחת ממאה
ברכות שווה עשרה זהובים לאן
מן מעט ברכה אחת מן מן יגבהא
חייב ליתן לו עשרה זהובים
ואמצעותך דברות עשרה כנגד
עשר הדברות וקומו סגזור
מנין קטרת ומנין תרוג שוין
בחלוק אודות אש את בט
שתחליף קוף גדלת עכ"ל

למפתארה כי נצם חמש מצוות של הלכות שחיטה
ומצוות כסוי הדם קבלהא לאן לחכמים על שהוא רבינו
אדאף אן ופתם אכתאב באמר אתמאקי ואמא בונה
קדם מצות כסוי הדם על מצות שלוח הקן לאן דלאך
כי נצמם למצוות לאנהא אכתב נגוד ושלוח הקן שאד
נהו קולה באיקרא קן צפור לפניך
תושלכנ

ש"ש ש"ש ש"ש
בדיק לחמנא דסוי עינין

ה
ב
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

והדה פתיחה לרשות התלמודים

התקבצו חכמים ועמדו על עמדיכם כי

זכר טוב אנכי לכם לכו
 בנים שמעו לוייאת ה' אלמדכם שמעו שמעו אביו
 זאכלו טוב ותינו נבטכם כגן רטוב מו האוש האפץ
 חיים אורב ימים כראות טוב אשר לא העלה עליו מלך
 גדול ולא שחה תחתיו ולא השיאוהו משיאו ולא היה
 מגזכותו ייטם אל לבו אשר לא יתגל כפתבג המלך
 וציון משתין יסור הנה אל טבחי אשר טבחתו זאל יוב
 אשר ישתי זאל שלחני אשר ערפתי לכו להמיו בלחמי
 ושתו ציון מלכותי זנה בן מכל קרוי מנא יחיה
 גם יטנים קיון הדלק עסיס הרמונים דובב שפתי יטנים
 זרוא תלומת יוני זרחשות כללני מדושתיו זבן גדני
 קיונו מברם בן שמן זלחמן להם הצורים כל אופליון
 חלקן שמן זטעמו כטעם לשד השמן אכלו משמנים
 ושתו ממתקים בני אכלו ליטנים שתו ושכרו נבוצי
 זה השלחן אשר לפני יי

זהו פירוש המשנה

אשר שנו אבותכם וביאור הגדלות אשר גדדו אותם
 מנהלי עולותכם ועיקרי היסודות אשר הנהיגו אותכם
 והמטהגות והגדלות והתלנות אשר תקנו בעלוי גדלות
 כס

הכסוף
 ודעות
 עין כפ
 תממה
 ס למן
 יגברה
 ה כנגד
 וור
 ציון
 ע
 טה
 רבנו
 פונה
 דרך
 שא

מזו היום אשר עזה וי' והלאה לדורותיכם זהנה הו' **אני משה בירב מימון**
במגדל דין עומד על תליו יאלף המגן תליו עליו עם כל בני מלחמות הגדלים כל שליטי המגדלים

ומים התלמוד משיתיהו ומספיר תוספתא יקרתיהו
ובכרך ספרו רבצתיהו ומנהב ספרי טחתיהו וצדצדי
הגאונים סמכתיהו וככסף הערוף זקתיהו וצמטנה
לצו יצקתיהו זהנה הוא ככדם חמדה יוניטע שעטו
עום נטעתיהו וזומדילניו נצרתיהו זלרלניו
השקיותיהו עד אשר נצניו גמלך דאשפלותו זשלו
זכל המדר פתח זכל עץ בו פורח דהדא **א**
נתנו לוח פתחתי את שעליו זלא נעלתיהו ייומם
זכילה לא סגרתיהו זלכל ישר אנדר שמטתיהו
זמנחה אל התלמידים שכתתיהו זהננו אקדתיהו
על כל אשר מלין מעתיק ליוטבים לפני י' והיה
סחה לאכול לטבעה זלמכסה עתיק

תם יקול הרה אשורה
אפתח פי ברשות שמאים זכר שותכם
רבותי פולא
ניב שפתים אשאה נא מוי זושד נתוצותי גס יתון
זו מענה לשון יושמור מוצא שפתו דבר

ט
ל
ז
מ
ט
פ
ז
ע
ז
פ
ת
ת
ט
ז
ז
ז
ז

כי אהגן ואחמור ויהוה יכונן אורחותי הגיון לבי יהיו
 לרצון לפניך וכל אמרותי ואל תצלמני דבר מה מר-
 זאל ושכרו יאדם שאלתי עמידות יהיו לי חוקיך בבית
 מגדלותי חמול עליו ברחמך ותשפיעני שלומותי
 טוב טעם למדיני ואשכיל כל דאבותי יהוה צדי תמים
 בראיך עור מבין עלומותי כוחי תעצום וערו תחור
 ואמיעה עדותי לך אנו הושיענו אנפני משגיאותי
 מלמד ידי להקרב ולמלחמה אצבטותי נגדך אשכור
 שחור ואנגן בכל נגינותי שמוח נפש עבדך אשר
 ראדך עתותי עזוב עבדך לטוב ואל יעשקוני עונותי
 פעמי ה' כן באמרתך ואל יתעמלח שבחותי צדוד חיו
 תכונני ותתמיד לי שמחותי קרני מרום כבבוד והגדיל לך
 תהלותי רוח נדיבה תסמכני ואקום על דתבותי שמטה
 תפלותי ותישב לך עמיותי תהי נא ידך לעגלני וידכו לי
 ששונותי דגלי עמדה במיטור אצדך במקהלותי פלג
 דגלי עמדה במישור במקהלים אצדך יי

יהיו לרצון מלפניך

יי חילי לכונן מחשבות לבי וליושר שכלי ולקמכני
 באמרתך ולתמוך גורלי ולהשפיר נחלתי ולהפיל
 פנים חבלי ולמלאת תהות לבי ולהפך מלולי ולתת
 לי מענה לשון ולהאיר את שכלי ולהיות ידך עמני
 לעת תמוט דגלי בעת חפתח שפתי לפני דקעי קהלי
 לדרוש במשפטי מצוות עונותי עליו אלי ללמוד

אותם ולהולות כם בתורת מאכלי יהם עטיו שחוסה
 שבעצוה פליזי דצוני לדד שם ולהקלם לשות אותם
 למולי למען אנכל גיט בני האשבע מלרי עמלי
 זענה כללכם לבתי אמרי דני האצילו ישמח לבבכם
 במענה לשוני האל תבוגו לי האל תקוצו בהגיוני ולי
 כששלו ובעת אשר מרש יונכם ארום קולי במלולי
 שמעו חכמים מלי יודעים האגיוני

זהיא שרה התקבצו חכמים

קו התקבצו חכמים ישיד אי חכמי משנה ורו לאבתמא
 לתדוק אתורה תעבימרא וקבוץ אבתמאע מן קו הקבצו
 ושמעו בני ישקבו וקו ועמדו על שמדכם ואתבנת עמטא
 ואשמלו בהא וקו כיגד טוב אנדכם למע פוזות
 עליכם מאפוזץ עלי לאגד לפיץ מן קו נבדני לאים
 אותי גבד טוב וקו לבבנים שמעו לוי או התלמידים
 שהם קדושים בעם כגוב בתורה שנוי גבדיא משונש
 בכתובים כגוב בתורה זהנה קמתם תחת אבותיכם תרג
 והא קמתן כתר אבהתכון תלמידי גבדיא חייביא
 שנוי גבדיאם מן קו ויצאו בני הנביאים תרג ונכחו
 תלמידי גבייא משולט בכתובים מן קו אומר אלו
 בני אתה תרג ירושלמי תלמידי אתי וקלו לחכמים
 זל

על צבל אדם מקנא חוץ מבנו ותלמודו מפט שהתלמוד
חניב על לבו ככשו של ויאמר משה איהושע בחך לבו
אנשים ולם יקול צחד לוי ובנו מלך וגם יושב שלמה של
כסא המלוכה וערוץ אביו קיים וקו ידאת יל' אלמדכם
יעט שש מאות ושלש עשרה מצוות ממני ידאת אגבו
ולא יהיה מצי הגבורה שמעום דא ידאת יל' אלמדכם
מפני שהתלמוד מביא לידו מעשה ולדידתו שז' ועתה
בנים שמעו לי ידאת יל' אלמדכם אמר הקצה אין חגי
מקיש מכם לא שמעו יזו בלבר אם תשמעו לי אבי
מקיים עליכם מה שנתנבא ישעיה הנביא אם תחבר
ושמעתם טוב הדרך תחכמו דא ידאת יל' אלמדכם
יעני לאן כל בחיף לם יצויג אמרה יעט משיות אלה
צבל מה תעלקת וטלב אדראפהא לאן צבל עלם לא
יתקדמה ידאת יל' לא יתבת שז' ראשות חכמה ידאת
יל' וקו שמעו שמעו אלו לם כמן מרתין לבוא
לאן הנחך שמע בלחך ומדראך עקני לאן שמועה
קד תבון מן מענא לעלם מן שמע ישל כפלה מעלם
דא לעלם וקבולה מן אמעואן והם אפנהדיון של והיה
אם מעינו העדה דא לאן לעלם יסתכאן מן קבעה
אטיח והם לכתאב ולאסתאד ולאכתוב ולאמנקול
ולרמוז ולאיימא ולקיאם וקו ותהי נפשכם כגן רטוב
יעני כולך אנפס אנאקה מעט צורה לאנסאן דא
כגן רטוב תשביה בלבן אפי עיון אמא תנצב ליד

קצת
ותם
בכס
אל
ולו
ה
ל
ל
ש
ג

כל איבדי הגוף מתעצבין . וקו ולא שחה תחתיו . אלו
זאך אנה טלב יעתר למאדה ואצורה עליו מתל קולה
עולה ומסטין יודד ומתעה . דא ולא שחה תחתיו . ועני
לם ינכצע לה כי לאמור למאדיויה . וקו ולא השואהו
משיאיו . ועני לם יזיגה ויגוה מן קו הנחש השיאני .
וחובל . דא לם תגויה דואטויה דואטי למאדה . וקו אשר
לא יתגל . מענחה יתגעל . מתל וגעלה נפשו אתכם .
אי לא יבלג בצלה אן לא ינחמך פי תבע שהארתה
ולדאתה בחסב דליאה אסביפה וגלבה למחקה . וקו
בת בג . כת זה הלחם . בג זה שאר מיני מעודה ורי . א
אדחם פי לגתהם וקיל כת בג הוא לממאטי . וקו ובין
משתיו ובין זה היין . משתיו זה שאר מיני משכרין .
וקו יקורנה אל טבחוי אשר טבחתי . קד עלמת אן . א
טב הו לדבח והו אתלחף לשו קלו פי שדח זנבח תודה
יכבדנני אמרו חכמים זה הגנביו יעדו ומתודה עליו
והו אלו יקתל שהוארתה . ולדאך אשר טבחתי . וקלו א
חכמים זל אין שמחה לא בצער ויין . נאמר בצער
וגצחת שלמים ואכלת שם ושמת . ונחמד בין ויין שמח
לצב אנוש . וקל ולי יוני אשר ישנתי יעני לעלום לממולה
בלין והו לממר אקיום אלו קילפיה למה מנמכין טל
המנבח בין מבע שממחה להם נאנשים . דא הוא אלו
קילפיה משה רבינו משה קובל תורה מסיני . וקו זא פ
שלחני אשר ערכתני . זה פירוש המעשה והם ששר

קדריים קא שש המערכת על השלחן הטהור וקן לכו
 לחמי בלחמי להיבן לכו אמר ל' שמעון בן חלפתא
 אם אין אדם מגלה עצמו על דברי תורה אין מתקיימין
 בידו של לכו לחמי בלחמי וקן ושתו בויז מסכתא
 או דברי תורה אמר ל' יוחנן כל מיט משחין יפין חוץ
 מן היין אם זכה אדם משמחו של ויין ישמח לבב
 אנוש ואם לא זכה משמחו של דהא פתב ושמו
 לשיין ונקרא שמו תירש וכתב תירש שאם לא זכה
 משמחו הוא מתדושש ואם זה נעשה דאש לכל
 וכתב לץ היין הומה שפר מה הוא לץ היין שכל המתלוץ
 בדברי תורה נקרא לץ וקן והנה בו מכל פרו מגדום
 חדשים גם ישעם ופי' שבתורה חדשים וישעם לא קלות
 וחמודות וכו' ש בתורה קלות וחמודות לא הלכו דברי
 תורה והלכו דברי קופרים דא' חדשים גם ישעם גרעה
 אי אסתכמט לעולם מן מא רוח ענהם אקראב שבטאד
 זאקדאם וכל מא יחתגו ליה דיאצי וטבעי ואהא הוי
 וקן ויין הדקה עסיק הרמונים זה יין דמונים הוא טראב
 אדוח לחן ארמאן קתום הוא לחנה ממתל באשיא
 אכפיה לדי לנגת לתורה וקן דובב שפתי ישעם א
 דאויון כל מי שהוא גדול ועשיר בחכמה הוי הוי
 מלמד תלמידים הדבה ומרבץ תורה בדנים ושובבין
 תורה וכשהוא מת אין מניחין אותו לישן בקבר שכל
 המזכיר הלכה בשם אומרה אפילו הוא בקבר שפתי
 דובבות

דובב
 וכתב
 מש
 יש
 לקצ
 מד
 אה
 כדב
 ודו
 אר
 אפ
 וש
 אוב
 וטו
 יש
 לר
 לו
 אה
 וה
 א
 א
 ה
 יי

דובבות של דובב ושגם. לא שמוסקין תלמידיו בתורה
ובתלמוד ובהלכות ובהגדות ואומדיו הלכות ושמועות
משמן ומזכירין שמו בכל יום ובכל שעה של דובב שפתי
ישנים. וקו והו תלומת יוני וראשות כל דגני. פאה הו
לקצד והו לגחיה את מן אגלה הדף לא שיה אכפיה. וקו
מדושתו וכן גרני. אלו ידום בקאה וקצה מאל ללו וצפי
אהאקד מן בין אדבש. וקו ויינו מצדס קרן בן שמן קאו
כדס שורות שורות. יעני אן הלא אכמר הצלה אכדום.
והו אלו ודד עליהם אפיץ והם שעמא על הדסני והם
אהל אשאן. וקו בן שמן. יעני לעקל אהבסאני בן לעקל
אפעל. וקו ולחם לחם אבידים. ילוד בולף שש מאות
ושלש עשרה מצוות. בנגד איבדים וגידים. וקו כ
אובליו חלקו שמן. ילוד ביה אנה מתמלא חכמה. וקו
וטעמו לטעם לטד השמן. כל אחד ואחד טועם לפי בחון.
יעני עלה קדד טאעלה. דא לטד השמן. לפצה מדבצה.
לחם שמן. דבש. לחם לנעדים. שמן לתינוקות. דבש
לזקנים. וקו אכלו משמנים ושתי אמתקים בני. יעני
אתרו דבש וחלב. במה קאו אכלו משמנים וטבו דבש
וחלב תחת לשונך. וקו אכלו דעום. אדעים הוא אשפאק
אני תטטו מנהם אמנעה לישוא פי מעיאנה דחי צחיה
או תדביר חסן מן אגל ואלך סחוו דועים לישוא ואלו עיים
הם הנביאים. וקו שתו ושכרו נבועי זה השלחן אשר לפני
יה. יעני שם בן שנים עשרה אותיות הם עשרה לשון

אֲדִי הֵן חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ וְחוֹפְטִים וְאֲדֹמִים וְחֹשְׁמִים וְאֲפֵהִים
 וּבְנֵי אֲפֵהִים וּכְרוּבִים וְאִישׁוּם וְעַקְלָא וְעַקְלָנָה לֵאמֹר
 הַשִּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ כִּמוֹ שֶׁעָנִן דְּבוֹתֵינוּ כֹּל שִׁלְחָן שֶׁאִין
 עָלָיו דְּבָרֵי תוֹדָה כֵּאלֹא אֲכָל מִזְבְּחֵי מִתִּים יִהְיֶה הַנְּקֻדָּה אֲתֵּקְדוּבָת
 עַל שֶׁכֵּן כֹּל שִׁלְחָנוֹת מִלְּמֹן קִיָּה צוּמָה בְּכִי מִקּוֹם יִשְׁעוּ
 כֵּלָּה אֲכָרֹן הַשֵּׁם יֵאָכֵל אִם אֲמָרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹדָה כֵּאלֹא אֲכָלוּ
 מִשִּׁלְחָנוֹ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ שֶׁן וְיִדְבַּר אֲזַהֵר הַשִּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ
 וְדָאךְ הוּא אֲמֵחֶצֶר אֲדִי יִגְתַּמְעוּ עֲלֵיהֶן תִּלְמִידֵי חֲכָמִים כְּזֶמֶן
 שֶׁתִּלְמִיד חֲכָמִים שֶׁנֶּשֶׂא בֵּת תִּלְמִיד חֲכָמִים אוֹ סְטוּת מִיֵּלֶה
 וְהוּא פִּירוֹשׁ הַמִּשְׁנָה קָלוֹ הֵן שֶׁדָּח אֲמִשְׁנָה אֲדִי דוּמָה אֲבֵאֲבָם
 אֲבֵאֲבָה עֵן אֲבֵאֲבָה עֵן מִשְׁנֵה מִסִּינַי וְקֹן וְנִיאוֹר הַגְּדִידוֹת
 אֲשֶׁר גִּדְּרוּ הַקְּדוּשִׁים מִנְּהַלְוֵי עוֹלוֹתֵיכֶם הוּא תְּבִין אֲחוּטָת
 אֲדִי אֲכָלוּ כִּיֵּהָ וְלֵאמֹר כֶּסֶף בַּחֶסֶף מֵהַ דוּוּר מִן אֲתֵרְפִיד עָלָיו
 אֲחֻקְהֵי וְקָא וְעִיקְרוֹ הִיסוּדוֹת אֲשֶׁר הִמָּה יִסוּדוֹתֵכֶם
 יִשְׁעֵי אֵן הָאֲדִי אֲתֵאִיף תְּבִת אֲחֻקְהֵי עֵצִימָה לֵאמֹר אֲדִי וְקֹן
 וְקֹן הַמִּנְהַגוֹת וְהַגְּזִירוֹת וְהַתְּקִינוֹת מֵהַ אֲכָרֵךְ אֲגוּבָה
 מִנְּהַגוֹת הֵי אֲמֹר כִּי מֵעַתָּה אֲנֵחֶם כִּי אֲמֹר אֲשֶׁר יִשְׁעֵה
 וְאֵמֵתָאָה מִתְּלִקוֹל אֲמִשְׁנָה מִקּוֹם שֶׁנְּהַגוּ לְעִשׂוֹרָה
 מִלְּמֵחָה בְּעַרְבֵי פֶסְחִים עַד חֲצוֹת עוֹשֵׁין וְמִקּוֹם שֶׁנְּהַגוּ
 שֶׁלֹּא לְעִשׂוֹת אִין עוֹשֵׁין מִקּוֹם שֶׁנְּהַגוּ לֵאמֹר לְעִלֵּי בְּלִילֵי
 פֶסְחִים אֲכָלוּן וְמִקּוֹם שֶׁנְּהַגוּ שֶׁלֹּא לֵאמֹר אִין אֲכָלוּן
 מִקּוֹם שֶׁנְּהַגוּ לְהַדְלִיק בְּלִילֵי כְּפֻדִים מִדְּלִיקִים וְמִקּוֹם
 שֶׁנְּהַגוּ שֶׁלֹּא לְהַדְלִיק אִין מִדְּלִיקִין וְהַגְּזִירוֹת הֵי אֲחֻקְהֵם
 אֲתֵי גַּבְלָתָהּ אֲחֻקְהֵם וְאֲחֻקְהֵם כִּי כֹּל עֵצֵי עֵצֵי שֶׁדִּיק

אֲתֵאִיף
 תְּסוּיָה

אֲתֵק
 בְּכָל
 עֵשׂוּ
 גִזִיר
 שֶׁה
 אִיךְ
 הֵי אֵל
 פִּי אֵל
 הַתֵּן
 הַתֵּן
 בְּכָל
 תֵּקֵן
 טוֹל
 לֵא
 הַתֵּן
 שֶׁל
 תֵּקֵן
 וְקֹן
 הַתֵּן
 כֹּסֶם
 מֵה
 וְכֵן
 הַתֵּן
 מֵה
 מֵה

את קייב ואחזקה עליו אשר יעשה והי אתי אמר אלה בפעולה
בכלחם מגמל והו' הן ושמותם את משמרתו וגמ' לנק' ל
עשו משמרת למשמותי ודאך אן מחב' בשד עוף בחלב
גזירה מדדבנן כדי להרחיק מן העבודה ומתל' דבדום
שהן משום שבות שמא יבוא לידי איסור קלה וכדאך
איסור חמץ בליל ארבעה עשר שעה ששית' והתקנות
הי לאחכחם אתי עמלת עליו טרויה אתפקה ולאם טלמח
כי לאמור אגא ריה בוז אנחם והי פתורה גמ' מתל' הלל
התקין מדובול שלא תגעול דלת בפני לאונין ומתל' מא
התקין רבן יוחנן בן זבאי שיהא לולב טטל כל שבעה
בכל זמן ובכל מקום ושיהא יום הנוף פולו אסור ומנדא
תקנות מא פעלה אנביא קא משה תיקן הין כשעה
טידי המן לישעלי ויהושע תיקן נודה כך כשנבנן ושל
ל' ארץ ודוד ושלמה בנו תקנולחם י' אהינו וחכמי
התלמוד תיקנו הטוב והמטיב על הרובי ביתור הטוב
שלא הקריחו והמטיב שניתנו לקבולה וקו א שר
תקנו בעלי גדולותיכם הוא אתי פעלוהא אנביא לפי שעה
וקו מן היום אשר צוה י' והלמה לדורותיכם יעט מאדם
הראשון חא למדת שפל המודה בעז כפופי בכל התורה
כולה ובכל הנביאים ובכל מה שנצטוו הנביאים
מאדם ועד סוף העולם שנ' למן היום אשר צוה י' "
ובכל הכופר בעז מודה בכל התורה כולה והיא עיקר כל
המצוות שנ' וכי תשבו ולא תעשו את כל המצות האלה
מפי השמועה למדו שבשגגת עז הכתוב מדבר וקו

וקו והנה הוא כמגדל דוד עומד על תליון אגוז מגדל
 דוד הן אלפנא ביה והו' אפדקס ב' והן בשנה בסתאן א'
 עלום דא' מן קו כמגדל דוד ושור או' אחבור אלו הן
 יד קטנה לאן עדי דוד יד' וקו אלף המגן תליו עליו
 אף המגן הם אהקואם אפנצועץ מצות דינו של דוד י'
 ובית דוגו של דוד אנהקמתא ג' אהקואם אפנצ' מנהם אף
 המגן יומא דונהם מלחמות הגבורים יומא דונהם שלטו
 הגבורים והם אלו קא פיהם ויוסף עוד דוד את כלבחר
 בישל שלטים אלף דא' אלף המגן אשאה או פדקום א'
 חיבור אלף כדק' וקו עומד על תליו יעט אן אחבור על
 תתיב ונצחם וואגב' וקו אני משב בודב מיומן הספדדו'
 אלתקרא הספדדו לא הספד בודו יעט עלומי בודו יוקל
 ומים התלמוד משותיהו' לא פתל כוז אתלמוד ועמק
 עבאדיתה ועצם לפטה מתלה בלום לבתרתה יוקל ומספר
 תתוספתה לביון עבאדיתה ונקאה מתלת כללמהת
 לצפואתה ודונקתהא וקו ובפוך ספרי רבצתיוח
 לדה' עבאדה ספרי מתל בדא' וקו ומנהב ספרי'
 לאנה יגלב משאני גלילה אקדך שבה אדה' וקו ובפוך
 ספדא רבצתיהו' כנד הוא אצל כמתא וואחת קוז הפוך'
 וקו וכל הסמוד פתיה אספדדהן אפקוח אלו יפון מ'
 מנה אפרי' וקו והדודאים נתנו ריח ימה שדאה שלמה
 שאמד והדודאים נתנו ריח ר' לוי אומד בוא ודאג כוזן
 של דודאים לפני הקבה שבזכות הדודאים נתנו שני

שבטים
 והנני א'
 מפיכם
 אחפמי
 חכמים
 ופדא ד'
 צוהה
 וקו ליו
 עתיה
 שגילן
 תורה
 קל אחר
 אתר
 אשפץ
 חבמי
 ויאמ
 וומין
 לונ
 לעול
 והם
 כפוד

שבטיו מקימין בישראל ואוהן שבט יששכר ושבט זבולון וכן
 והנני אקדתיח על כל אשר מלין מעתיק מן קו יצא עתק
 ממיכס מעטרה קו אף וכרג בלמעני ענד מה קצח לה
 לחכמים ויעדל בה ען קצדהם יקולחנה אף ולעג על דברי
 חכמים קאו כל המלעה על דברי חכמים עדין בצואה דותחת
 וכדא תרגם יונתן בע לא וקין גדין מפולבון ומענת
 צואה דותחת וחדל עלה לעבט וקוליתקלם עליה לגדל
 וכן ליושביו לפע יי יהיה קחדה לחכול לשבעה זלמבסה
 עתיק וקאן עלי גרת אטחדל אשערי זלמבסה עתיק
 שגילן עתיק יומיא והוסתדי תעה יעני אף וכפי סתרי
 תודה אף היא ביונה ואצקה לחכל אנדר ולעלום גדה
 קל לחבים דבש וחלב תחת לשונך יהיו לך לבדך ואין לזרים
 אתך ואמא קו עתיק פיה חג משאני קד יכון עתיק יומין
 אשלך אקדים והוא נחקל לעלם כמא קל צי שישים
 חבמה ואורך ימים תבונה וקל של אבויך ויגדך זקוניך
 ויאמרן לך וקד יכון אשאה איה תג במא קל ועתיק
 יומין גלי וכדקוהי שביבין ועט בדאך דא ליושביו
 לפע יי יהיה קחדה לעולם הגה לחכול לשבעה
 לעולם הבא יעני בדאך אקתכמל לעולם אתלחתה
 וחם אריאצי וטביעו ואלא הוי ועלה יקול לחבים
 כבוד אהים הקוד דברי ודברים שגילן עתיק יומיא אין
 צדק בהוש

ישות לכקותן
 שושלע
 תושלע

כחיוכם הצילים הנבונים השיבנוני תשובה הנבונה
כחיוכם עדי בלי ספק דהאמה יקוצצם לא שוכן
מנונה אחרת

כחיוכם השיבנוני שאלה באיש אחי אשר אכל צלה
כחיוכם אם היה מחנה מותו לו לאכול נבלות וטריפות וכן
המזקה שהיא מותרת לבעלים ואיש פושע לצדק גם
כחיוכם ופסוק הוא דגם מותר לאכלה כחיוכם דגים
וחיים מותר לאכלם בחלב וכן מותר לצטן ומה תאמרו
כחיוכם שחט ומותר דושלם שחט סמולה כחיוכם
כחיוכם שחט בני מינוט המומן וגמל ושרא ושרא משאך לטע
שחטתו כחיוכם דגם שחט לפימנון צללים ואחרות
ואין פה דין צלה כחיוכם עב הגוי שחט השחטן פוסק
היא שחטת העובד מפני שחטת אמו מסודרת דגם הנה
חמור מותר לאכלה כחיוכם מותר דגם כחיוכם
אם היה במחנה מותר לאכול בשך חזק דא חסיה וקא שארי
לפי שהוא דג טהור ומותר ומה תאמרו בחלב הצלות
זהא נאכל מותר דגם נאכל תהנה כחיוכם והוא חלב
כליות הברכה אשר חרב במזבח צלה כחיוכם כי העובד
שלא ככלו חדשון השיבנוני אנני תלמודי של ציה אלוהי
בסוד דפך מנונה כחיוכם אנני חקל השלמים כללם
הבינוני לא דרך סמולה תושלבע שושלת

שאלה מה הקונדוס יום ודואה ימים לחודש אבול שנת
צבע נהפנתם חלהקים שפר דגלי החכמים ירחן כחול שודר
הלני להים יפנינו לכתוב טר אן קץ והמוטט טעות ידועים פגם
זכותי נעמדה על שם חכמי חסוד משה ק טחא להים יז כיהו
להנות בנצחיתן ומן השמים יושטרהו אפול הנחל

סד הנקור בקצור ועיקר טעמו

הנוקר את הבשר מתחיל
בראש ומחתכו ומצוא המוח
ומעביר הקרום שעליו ואחכ
מעביר הקרום שתחת המוח הרבך
בעצם ונוטל הלחיים בידו ומחתך
בסכין מצד הלשון ומוציא גיד אחרי
ומחתך בסכין תחת שורש הלשון
ומוציא ממנו חוט שלדם וקורא
משם לגרצפת למקום שחיטה ומוציא
משם שני גידים אשר מצד זה
סמוך לבשר ושני מצד זה סמוך
לבשר והם חוטיך אחרים שאנם כחתכים
בשעת שחיטה והאי שצריך להוציאם
הם כשלא הפעיר הפאע מן הגוף אבל
עם הפעיר הראשון הגוף בבר כל
החוטין הללו נחתכו ונפרדו ואין צורך
שוב להוציאם כו רמז יזב לחוק בעת
המלוכה וכל זה יעשה גססן בעוף שנה
צא הכל בן כמו בבהמה ואחכ חותך
את החלונות לשני עינים מאותו בשר
ארום אפיק לחזה מוציא חוט שלדם
שמתחת קצה החזה עד קצתו נכך מן
החזה השני ונוטל הפסין ומחלק בין
הכתף לגוף ונוטל את הזרוע ואיך יפסק

דרכי
דרכי
בכונ
אחרי

דרוסה טריסקל .. דרוסה ומותרת .. דרוסה ברגל .. דרוסה ומותרת ..

לל נגב אבר
מאיברים
הפעמיים

דרוסה בשן .. בשן ואשרה .. בנגב להלל .. דרוסה ומותרת .. שלא

בכוונת הדורס .. דרוסה ומותרת .. אם דרוסה כלל לאנה עמים

לאחרה .. ואם נגב אבר מאיברים הפעמיים דינו כנגז

יצחק לית וור עשרה
נחמל עתגקה אברים
אשרה צאח דרוסה
אשרה היה בית תשעים
אשרה היה הבת תשעים
אשרה היה חית כהן לץ
אשרה היה ימים שכל
אשרה היה ואיברים